

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

**The Influence of Guardians' Socioeconomic Aspects Towards
Students' Academic Achievement of Phatthalung
College of Agriculture and Technology**

พิมพ์สุคนธ์ ศรีน้อย

Pimsukon Srinoy

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเกษตร
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Agribusiness Management
Prince of Songkla University**

2552

ชื่อสารนิพนธ์	สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง
ผู้เขียน	นางพิมพ์สุคนธ์ ศรีน้อย
สาขาวิชา	การจัดการธุรกิจเกษตร
ปีการศึกษา	2551

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง (2) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง (3) ทรรศนะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา และ (4) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่รวบรวมจากเอกสารต่างๆ ที่ได้รวบรวมไว้แล้ว และข้อมูลปฐมภูมิที่เก็บรวบรวมจากผู้ปกครองของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงทั้งหมดจำนวน 77 คน ใช้แบบสอบถามเชิงโครงสร้าง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยฝากแบบสอบถามให้นักศึกษานำไปมอบให้ผู้ปกครองกรอกให้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติโคสแควร์ ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงเป็นนักศึกษาระดับชั้นปวช.2 มากกว่าระดับชั้นปวช.3 ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองเป็นบิดามารดา นักศึกษาร้อยละ 57 พักที่บ้านของตนเอง และในรอบ 1 เดือนนักศึกษาส่วนใหญ่มีโอกาสได้พบกับผู้ปกครอง โดยร้อยละ 57 ได้พบกับผู้ปกครองทุกวัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยวัดจาก GPA เฉลี่ยทั้งหมด มีค่าเท่ากับ 2.87

ผู้ปกครองของนักศึกษามีอายุเฉลี่ย 45.83 ปี ทุกรายนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 44 ของผู้ปกครองมีการศึกษาสูงสุดเพียงระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.7 คน โดยเป็นสมาชิกที่กำลังศึกษาเฉลี่ย 2.0 คน สมาชิกที่ทำงานเฉลี่ย 2.2 คน และสมาชิกที่ไม่ทำงานหรือสูงวัยและเด็กเล็กที่ยังไม่เรียนหนังสือเฉลี่ย 0.5 คน ส่วนใหญ่มีสถานะทางสังคมเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรต่างๆ เป็นผู้นำชุมชนร้อยละ 26 และได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาจากสื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ใช้สำหรับเป็นงานอดิเรกมากที่สุด

ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักมากที่สุด มากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีหนี้สิน โดยกู้จากกองทุนหมู่บ้านมากที่สุด

ในการถือครองที่ดิน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ถือครองที่ดินน้อยกว่า 20 ไร่ โดยถือครองที่ดินเฉลี่ย 13.6 ไร่ต่อครัวเรือน

ด้านทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักศึกษา จากการจำแนกทัศนคติเป็น 3 ด้าน คือ ทัศนคติต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงและหลักสูตร ทัศนคติต่อตัวผู้ปกครองเอง และทัศนคติต่อนักศึกษา พบว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติต่อภาพรวมของทุกด้านในระดับดี และมีทัศนคติต่อประเด็นต่างๆ ในระดับดี ยกเว้นทัศนคติต่อประเด็น เมื่อจบการศึกษาแล้วผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาทำงานที่บ้านเพื่อปรับปรุงพัฒนากิจการให้ดีขึ้นในระดับดีปานกลาง และทัศนคติต่อประเด็น การศึกษาจะทำให้นักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีในระดับดีมาก

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า มีปัจจัยทางสังคม 2 ปัจจัย คือ ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรสของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

Minor Thesis Title	The Influence of Guardians' Socioeconomic Aspects Towards Students' Academic Achievement of Phatthalung College of Agriculture and Technology
Author	Mrs. Pimsu ☐ on Srinoy
Major Program	Agribusiness Management
Academic Year	2008

Abstract

The research is aimed to study (1) the general features and the students' academic achievement of Phatthalung College of Agriculture and Technology (2) the social and economic features of the students' guardians (3) the guardians' attitudes towards the students' learning and (4) the social and economic factors of the guardians influencing the students' academic achievement of Phatthalung College of Agriculture and Technology. The secondary data are compiled from various documents. The primary data are collected from 77 guardians via self – administered questionnaires, which are brought by the students to their guardians to fill in. The data analysis is implemented by the descriptive statistics and Chi – Square (χ^2) test. The results are summarized as details.

The students of Phatthalung College of Agriculture and Technology are the students in the 2nd year vocational certificate level more than the students in the 3rd year vocational certificate level. Most of their guardians are parents. The students, 57%, stay at their own houses, and have chance to meet their guardians every day in 1 month. The students' academic achievement is measured by GPA, which equals 2.87.

The students' guardians are 45.83 years old in average. All guardians are Buddhists. The guardians, 44%, are primary educated as the highest level. Most of them are married and not separated. The average household members are 4.7 people, and 2.0 people are studying in average. The average wor^{king} members are 2.2 people. Non-wor^{king} members, the old aged, and the younger than school age are 0.5 people in average. Most of the guardians are members of social groups or associations. The guardians, 26%, are the community leaders, and perceive the academic information from televisions, which are their favorite media for their hobby.

Most of the guardians do agricultural activities as their main career. More than half of them earn their monthly income not more than 10,000 baht. The majorities are in debt condition, and financed by the village fund. In view of the land ownership, the guardians mostly own the land less than 20 rais. The average land ownership is 13.6 rais in each household.

In view of the guardians' attitudes towards the students' learning, the attitudes are classified into 3 aspects as following; the attitudes towards Phatthalung College of Agriculture and Technology as well as programs, attitudes towards the guardians themselves, and attitudes towards the students. The results reveal that the guardians express good attitudes towards the overall image of all aspects and each issue. However, the attitudes towards the issue that after the academic completion the students are requested to work at home to improve and develop their family business are neither bad nor good. The attitudes towards the issue that the education helps the students achieve the better social and economic status are very good.

The social and economic factors of the guardians influencing the students' academic achievement are comprised of 2 social factors as details. The educational level and the marital status of the guardians influence the students' academic achievement of Phatthalung College of Agriculture and Technology with the statistically significance at $\alpha = 0.05$. However, the other factors do not influence the students' academic completion of Phatthalung College of Agriculture and Technology.

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานสารนิพนธ์เรื่อง สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี เป็นเพราะการเสียสละเวลาอันมีค่าของ รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ เจริญจิระตระกูล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ โดยการเอาใส่ใจดูแล และให้คำปรึกษาแนะนำในกระบวนการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ เริ่มตั้งแต่การเขียนโครงร่างสารนิพนธ์ การวิเคราะห์ข้อมูล จนกระทั่งขั้นสุดท้าย คือ การเขียนสารนิพนธ์อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ทั้งใคร่ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุชัญญา ทองรักษ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปริญญา เฉิดโฉม กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาชี้แนะสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เขียน ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกเหนือจากคณาจารย์ทั้ง 3 ท่านแล้ว การวิจัยครั้งนี้จะประสบผลสำเร็จลุล่วงไม่ได้ หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการเสียสละเวลาให้ข้อมูลรวมทั้งข้อคิดเห็นต่างๆ จากผู้ปกครองของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ผู้เขียนขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ทั้งขอขอบคุณนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงทุกคน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจสำคัญยิ่งตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา จนกระทั่งงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณคณาจารย์ที่สอนในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ สุดท้ายขอขอบคุณ ญาติพี่น้อง ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน เพื่อนผู้ปรารถนาดี และน้องๆ โดยเฉพาะน้อง MAB 9 ทุกคน ที่ได้ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนเสมอมา ผู้เขียนจึงขอมอบคุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ แก่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่านที่ได้กล่าวมาแล้ว

พิมพ์สุคนธ์ ศรีน้อย

เมษายน 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 การตรวจสอบเอกสาร	
2.1 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพัทลุง	5
2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพ.ศ. 2546) ประเภทวิชาเกษตรกรรม	9
2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	12
2.4 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	13
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีวิจัย	
3.1 ข้อมูลและการรวบรวมข้อมูล	28
3.2 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปรายผล	
4.1 สภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง	32
4.2 สภาพทางสังคมของผู้ปกครองนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง	38
4.3 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4 ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา	53
4.5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและทางสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง	57
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	61
5.2 ข้อเสนอแนะ	63
5.3 อุปสรรคในการวิจัย	65
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก แบบสอบถาม	70
ประวัติผู้เขียน	79

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ข้อมูลอำเภอและจำนวนประชากรจังหวัดพัทลุง ณวันที่ 30 มิถุนายน 2550	6
ตารางที่ 2.2 ผลสัมฤทธิ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตปี พ.ศ. 2547 – 2549	7
ตารางที่ 2.3 จำนวนนักเรียนนักศึกษาในระบบปกติ และจำนวนครู จำแนกตามระดับและสังกัด	8
ตารางที่ 4.1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง	33
ตารางที่ 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	37
ตารางที่ 4.3 สภาพทั่วไปของผู้ปกครอง	39
ตารางที่ 4.4 โครงสร้างสมาชิกในครัวเรือนของผู้ปกครอง	42
ตารางที่ 4.5 การเป็นสมาชิกกลุ่มและการเป็นผู้นำชุมชนของผู้ปกครอง	44
ตารางที่ 4.6 งานอดิเรกและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาของผู้ปกครอง	46
ตารางที่ 4.7 อาชีพ รายได้ และการออมของผู้ปกครอง	48
ตารางที่ 4.8 ภาระหนี้สินของผู้ปกครอง	50
ตารางที่ 4.9 สภาพการถือครองที่ดินของผู้ปกครอง	52
ตารางที่ 4.10 ทักษะคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา	54
ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	58
ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ	31

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการวิจัย

ทรัพยากรมนุษย์ เป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ และปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพคือ การศึกษา จึงกล่าวได้ว่าการศึกษาคือหัวใจของการพัฒนาคนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศใดที่ประชากรมีคุณภาพสูง ประเทศนั้นจะสามารถพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าในสังคมโลกได้ดี ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2554) ของประเทศไทยจึงยังคงมุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพื่อพัฒนาคุณภาพคนไทยและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งพัฒนาคนให้มีคุณธรรม ความรู้ เกิดภูมิคุ้มกันที่ดี มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ มีความสัมพันธ์ทางสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ และให้คนไทยอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.) ที่กำหนดความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาในมาตราที่ 6 ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย รัฐบาลจึงได้สนับสนุนให้มีการพัฒนาการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ด้วยความคาดหวังว่า เมื่อประชาชนได้รับการศึกษาจะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสังคมได้ โดยเฉพาะเกษตรกรในชนบท ซึ่งที่ผ่านมาขาดโอกาสในการพัฒนา เป็นเหตุให้การพัฒนาชีวิตของเกษตรกรไทยในชนบทไม่บรรลุผลเท่าที่ควร กลายเป็นการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้แสวงหาแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเพื่อชีวิต โดยให้ความสำคัญกับแนวคิดและหลักการทางการศึกษาต่างๆ ได้กำหนดนโยบายโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิตขึ้น และมอบหมายให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีทั่วประเทศ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินนโยบายนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาวิชาชีพเกษตรแก่บุตรหลานเกษตรกรที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาในชนบท และรองรับนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนขยายโอกาสของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้มีโอกาสดำเนินการเรียนวิชาชีพเกษตร เพื่อจะเป็นกำลังสำคัญในการผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพของประเทศในอนาคต ทั้งยังสามารถนำวิชาชีพไปใช้ประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ป้องกันการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้าสู่เมือง ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความรักและหวงแหนในถิ่นฐานและสภาพแวดล้อม เกิดความสำนึก

รับผิดชอบต่อการพัฒนาท้องถิ่น อันเป็นผลดีต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติโดยส่วนรวม การจัดการศึกษาเกษตรภายใต้โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบนักเรียนประจำ ลดการเรียนในห้องเรียนลง มุ่งเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติและการฝึกทักษะในสถานการณ์จริง เพื่อมุ่งเน้นการสร้างนักรกเกษตรรุ่นใหม่ที่มีความสามารถในการผลิตและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และตลอดเวลา 3 ปีที่เรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนักศึกษาจะได้รับยกเว้นค่าเล่าเรียน รัฐบาลให้เงินอุดหนุนในการทำโครงการเกษตรคนละ 5,000 บาทต่อปี เพื่อให้ได้ผลผลิตมาใช้ในการยังชีพระหว่างเรียน มีที่พักอาศัยพร้อมอาหารฟรี ทั้งยังมีครูทำหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษาและครูพี่เลี้ยงคอยให้คำปรึกษา ดูแลอย่างใกล้ชิด (กรมอาชีวศึกษา, 2539)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง เป็นสถานศึกษาหนึ่งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาอาชีวเกษตร โดยได้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ซึ่งการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาเกษตรกรรม เป็นหลักสูตรภายใต้โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ปีการศึกษา 2551 มีนักศึกษาจำนวน 166 คน หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ บรรลุจุดหมายของหลักสูตร สามารถจบการศึกษาไปปรับใช้สังคมและประเทศชาติได้นั้น เป็นสิ่งที่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้ความสำคัญมาก ซึ่งเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพในการศึกษาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้มีนักการศึกษาหลายท่านทำการศึกษาตัวแปรและองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา Klausmeir (อ้างในชนาธิป เพชรนิล, 2550) ได้สรุปว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในชีวิต นอกจากจะเกิดจากตัวนักเรียนและครูผู้สอนแล้วยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ครอบครัว สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน และสภาพส่วนตัวของนักเรียน Bloom (อ้างในปณตนนท์ เกียรประภากุล, 2546) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก เช่น กิจกรรมประจำวันที่ทำในบ้านมีผลต่ออุปนิสัยการทำงานที่ดีในโรงเรียน การส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง ตลอดจนความพึงพอใจ ความคาดหวังทางวิชาการของผู้ปกครอง จะช่วยพัฒนาทางการศึกษา

ให้กับเด็ก ซึ่งเด็กแต่ละคนจะไม่สามารถทำให้ตนเองบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาและพัฒนาส่วนบุคคลโดยลำพังได้ จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดาและบุคคลอื่นๆ ในครอบครัว ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนของเด็กประสบผลสัมฤทธิ์

จากการจัดการศึกษาวิชาชีพเกษตร ภายใต้โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิตของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ที่ได้จัดการศึกษาให้แก่นักศึกษาที่เป็นบุตรหลานของเกษตรกรในชนบท ผู้มีรายได้น้อย และผู้สนใจทั่วไป และจากเหตุผลข้างต้นที่แสดงว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นตัวสนับสนุนและเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาทางการศึกษาให้กับเด็ก ทำให้ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นในการทำการศึกษเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง โดยมุ่งศึกษาด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง องค์กรความรู้ที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงสำหรับใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือพัฒนา นักศึกษา และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง
- 2) เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง
- 3) เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา
- 4) เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของประชากร ผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

- 1) ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นผู้ปกครองของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 และ ปวช.3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งหมดจำนวน 77 คน จำแนกเป็นผู้ปกครองของนักศึกษาชั้น ปวช.2 จำนวน 46 คน และชั้น ปวช.3 จำนวน 31 คน

2) ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ญาติพี่น้อง หรือบุคคลอื่นๆ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสนับสนุนทางการเรียนให้แก่นักศึกษา

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ย (Grade Point Average หรือ ค่า GPA) เป็นผลการเรียนเฉลี่ยสะสมที่นักศึกษาทำได้จากการเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงตั้งแต่เข้าเรียนในระดับชั้น ปวช. 1 จนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำโครงการช่วยเหลือพัฒนานักศึกษา เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพของนักศึกษามากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน หรือสถานศึกษาอื่น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการทำการศึกษาวิจัยต่อไป

บทที่ 2

การตรวจสอบเอกสาร

การศึกษาเรื่องสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ ดังนี้ (1) สภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพัทลุง (2) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาเกษตรกรรม (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (4) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพัทลุง

สำนักงานจังหวัดพัทลุง (2551) ได้สรุปข้อมูลทั่วไปของจังหวัดพัทลุง ดังนี้

2.1.1 สภาพทั่วไป

จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย มีความยาวทางทิศเหนือไปทางทิศใต้ประมาณ 78 กิโลเมตร และความกว้างจากทางด้านทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตก เป็นระยะทางประมาณ 53 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 3,424,473 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,140,296 ไร่ เป็นพื้นที่ดิน 1,919,446 ไร่ พื้นน้ำ 220,850 ไร่ มีอาณาเขตทิศเหนือติดต่อกับอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอรัตภูมิจังหวัดสงขลา ทิศตะวันออกติดต่อกับ ทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นน่านน้ำติดต่อกับอำเภอระโนด อำเภอกะเสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา และทิศตะวันตกติดต่อกับเทือกเขาบรรทัด จังหวัดตรัง

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดพัทลุง โดยรวมลาดเทจากสันของเทือกเขาบรรทัดสู่ทะเลสาบสงขลา หรือจากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออก สภาพพื้นที่จำแนกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ พื้นที่ภูเขา พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน พื้นที่ราบ และพื้นที่เกาะ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 55.7 หรือประมาณ 1,235,217 ไร่ ใช้ประโยชน์ในการทำการเกษตร โดยใช้ปลูกยางพารามากที่สุด รองลงมาใช้ปลูกข้าวในปี

2.1.2 การปกครอง

จังหวัดพัทลุง มีรูปแบบการบริหารราชการแผ่นดิน 3 รูปแบบ คือ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งแบ่งการปกครองเป็น 11 อำเภอ และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 จังหวัดพัทลุงมีประชากรจำนวน 520,376 คน (ตารางที่ 2.1)

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลอำเภอและจำนวนประชากรจังหวัดพัทลุง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	จำนวนประชากร (คน)
- เมืองพัทลุง	49,076	145,300
- กงหรา	6,607	32,878
- เขาชัยสน	12,832	42,473
- ตะโหมด	8,559	28,312
- ควนขนุน	25,059	81,431
- ปากพะยูน	13,690	49,197
- ศรีบรรพต	5,195	15,777
- ป่าบอน	12,901	43,774
- บางแก้ว	7,236	24,638
- ป่าพะยอม	9,800	32,008
- ศรีนครินทร์	7,948	24,588
รวม	158,903	520,376

ที่มา: คัดแปลงจากสำนักงานจังหวัดพัทลุง, 2551

2.1.3 สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดพัทลุง ที่จะนำเสนอในที่นี้คือ รายได้ของประชากร และสถานการณ์ด้านแรงงาน

1) รายได้ของประชากร

จังหวัดพัทลุงเป็นเมืองเกษตร รายได้หลักของจังหวัดพัทลุงจึงเป็นรายได้ที่มาจากภาคเกษตร จากรายงานของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีพ.ศ. 2549 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดพัทลุง (GPP) มีมูลค่า 30,516 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยของประชากรต่อคนต่อปี 58,890 บาท (ตารางที่ 2.2) จัดเป็นอันดับที่ 13 ของภาคใต้ และอันดับที่ 48 ของประเทศ เศรษฐกิจของจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยมีรายได้จากภาคเกษตรคิดเป็นร้อยละ 40.39 ของ GPP รองลงมาเป็นรายได้จากการค้า การบริการ

สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพัทลุง มีจำนวน 13 ชนิด จำแนกเป็นสินค้าด้านพืช จำนวน 5 ชนิด คือ ข้าว ยางพารา ลองกอง มังคุด และทุเรียน สินค้าด้านสัตว์จำนวน 4 ชนิด คือ โคนเนื้อ โคนนม สุกร และแพะ สินค้าด้านประมง จำนวน 4 ชนิด คือ ปลาตุก ปลากระพงขาว กุ้งก้ามกราม และกุ้งทะเล

ตารางที่ 2.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต
ปี พ.ศ. 2547 – 2549

หน่วย: ล้านบาท

สาขาการผลิต	พ.ศ.		
	2547	2548	2549
ภาคเกษตร	8,407	9,482	12,326
- เกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้	7,879	9,035	11,801
- ประมง	528	447	526
ภาคนอกเกษตร	14,765	16,815	18,190
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	23,171	26,298	30,516
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	45,059	51,062	58,890

ที่มา: คัดแปลงจากสำนักงานจังหวัดพัทลุง, 2551

2) สถานการณ์ด้านแรงงาน

ประชากรของจังหวัดพัทลุง ณ เดือนมิถุนายน 2550 มีจำนวน 520,376 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 304,238 คน คิดเป็นร้อยละ 58.46 ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเป็นผู้มีงานทำจำนวน 298,837 คน คิดเป็นร้อยละ 98.22 ผู้ว่างงานจำนวน 5,401 คน คิดเป็นร้อยละ 1.78 สำหรับการมีงานทำ ผู้มีงานทำจำนวน 298,837 คน ทำงานในภาคการเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง จำนวน 159,524 คน หรือร้อยละ 53.38 นอกจากนั้นทำงานนอกภาคเกษตร จำนวน 139,313 คน หรือร้อยละ 46.62 โดยทำงานในสาขาการขนส่ง การขายปลีกมากที่สุด จำนวน 47,293 คน หรือร้อยละ 33.95 รองลงมา คือ การก่อสร้าง จำนวน 20,855 คน คิดเป็นร้อยละ 14.97 สาขาการผลิต จำนวน 19,075 คน คิดเป็นร้อยละ 13.69 และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร จำนวน 18,265 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11

ระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาค่ำกว่าระดับประถมศึกษา มีจำนวน 103,467 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62 รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น มหาวิทยาลัย ไม่มีการศึกษา และอื่นๆ คือ จำนวน 68,564 คน (ร้อยละ 22.94) จำนวน 45,645 คน (ร้อยละ 15.27) จำนวน 41,049 คน (ร้อยละ 13.74) จำนวน 37,628 คน (ร้อยละ 12.60) จำนวน 2,414 คน (ร้อยละ 0.81) และจำนวน 70 คน (ร้อยละ 0.02) ตามลำดับ

การว่างงาน ประชากรของจังหวัดพัทลุงมีผู้ที่ว่างงานทั้งสิ้นจำนวน 5,401 คน เป็นชายจำนวน 1,845 คน และหญิงจำนวน 3,556 คน คิดเป็นร้อยละ 34.16 และร้อยละ 65.84 ของผู้ว่างงานตามลำดับ สำหรับอัตราการว่างงานของประชากรซึ่งหมายถึงสัดส่วนของผู้ว่างงาน ต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม พบว่า จังหวัดพัทลุงมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.78 โดยชายมีอัตราการว่างงานน้อยกว่าหญิง คือ ชายร้อยละ 1.13 เปรียบเทียบกับหญิงร้อยละ 2.51

2.1.4 สภาพทางสังคม

สภาพทางสังคมของจังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย การศึกษา กับ ศาสนาและวัฒนธรรม

1) การศึกษา

จังหวัดพัทลุงมีสถานศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับอุดมศึกษา ในการจัดการศึกษาในระบบปกติ มีจำนวนนักเรียน นักศึกษา และครู แยกตามสังกัดได้ดังนี้ (ตารางที่ 2.3)

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพัทลุง มีนักเรียนทุกระดับชั้น และครูมากที่สุด คือ มีนักเรียนจำนวน 74,732 คน ครูจำนวน 4,576 คน รองลงมา เป็นสถานศึกษาในสังกัดกองการศึกษาเอกชน ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 10,651 คน ครูจำนวน 523 คน สำหรับสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. ในจังหวัดพัทลุง มี 5 สถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิทยาลัยสารพัดช่างพัทลุง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง วิทยาลัยการอาชีพควนขนุน วิทยาลัยการอาชีพบางแก้ว และวิทยาลัยเทคนิคพัทลุงแห่งที่ 2

ตารางที่ 2.3 จำนวนนักเรียนนักศึกษาในระบบปกติ และจำนวนครู จำแนกตามระดับและสังกัด

หน่วย: คน

รายการข้อมูล	สังกัด					
	สพท.พท	เอกช	อาชีวศึกษา	ท้องถิ่น	อุดมศึกษา	ตชด
	.	น	า	น	า	.
- ปฐมวัย	9,720	2,572	-	653	-	22
- ประถมศึกษา	37,346	2,620	-	4,199	-	50
- มัธยมศึกษา	27,563	4,174	-	328	-	-
- ปวช.	103	876	6,014	-	-	-
- ปวส.	-	409	2,652	-	-	-
- อุดมศึกษา	-	-	-	-	1,724	-
รวมนักเรียนทุกระดับ	74,732	10,651	8,666	5,180	1,724	72
จำนวนครู	4,576	523	377	284	8	9

ที่มา: สำนักงานจังหวัดพัทลุง, 2551

การจัดการศึกษานอกโรงเรียน มีสถานศึกษาในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 12 แห่ง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 มีนักเรียนหลักสูตรพื้นฐาน 14,378 คน นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 10,667 คน รวมทั้งสิ้นมีจำนวน 25,045 คน มีบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภท จำนวน 174 คน มีศูนย์การเรียนชุมชน จำนวน 67 ศูนย์ และมีห้องสมุดประชาชนจำนวน 12 แห่ง (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อ่างใน สำนักงานจังหวัดพัทลุง, 2551)

2) ศาสนาและวัฒนธรรม

ประชาชนในพื้นที่จังหวัดพัทลุง มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ตามกรอบจารีตประเพณีและปฏิบัติตามแนวทางที่ศาสนากำหนด ประชากรร้อยละ 87.84 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 12.10 นับถือศาสนาอิสลาม และร้อยละ 0.06 นับถือศาสนาอื่น ประเพณีส่วนใหญ่ของจังหวัดพัทลุงจะเป็นประเพณีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านศาสนา เช่น ประเพณีแข่งโพนลากพระเจ้าพรหม ออกพรรษา ทำบุญเดือนสิบ เมาลิด และถือศีลอด เป็นต้น

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาเกษตรกรรม

การจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาเกษตรกรรม ได้ดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

2.2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

- 1) เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับภาษา สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา และพลศึกษา นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า
- 2) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการและกระบวนการงานพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเกษตรกรรม
- 3) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในงานที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมงานอาชีพเกษตรกรรม ให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม
- 4) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในงานผลิตและบริการ ทางพืชศาสตร์ สัตว์ศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร และ/หรือช่างเกษตร ตามหลักการและกระบวนการในลักษณะครบวงจร เชิงธุรกิจ โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม
- 5) เพื่อให้สามารถเลือก/ใช้/ประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีในงานอาชีพเกษตรกรรม

6) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการเกษตรในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ ใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้นได้

7) เพื่อให้มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีต่องานอาชีพเกษตรกรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย สามารถพัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.2.2 มาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) มีดังนี้

- 1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
- 2) ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม และสิทธิหน้าที่พลเมือง
- 3) แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
- 4) พัฒนาบุคลิกภาพและสุขลักษณะ โดยใช้หลักการ และกระบวนการด้าน สุขศึกษาและพลศึกษา
- 5) ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพเกษตรกรรมตามหลักการและกระบวนการ
- 6) เลือก ใช้ และบำรุงรักษายานพาหนะ เครื่องมืออุปกรณ์และเครื่องทุ่นแรง ในงานอาชีพเกษตรกรรมตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงความประหยัดและความปลอดภัย
- 7) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ กระบวนการจัดการธุรกิจ และหลักการ บริหารงานคุณภาพ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนงานอาชีพเกษตรกรรม

2.2.3 โครงสร้างหลักสูตร

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาเกษตรกรรม จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ และ เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต โดยมีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

1) หมวดวิชาสามัญ	ไม่น้อยกว่า	26	หน่วยกิต
1.1) วิชาสามัญทั่วไป	จำนวน	18	หน่วยกิต
1.2) วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	8	หน่วยกิต
2) หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	66	หน่วยกิต
2.1) วิชาชีพพื้นฐาน	จำนวน	14	หน่วยกิต
2.2) วิชาชีพสาขาวิชา	ไม่น้อยกว่า	18	หน่วยกิต

2.3) วิชาชีพสาขางาน	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
2.4) โครงการ	จำนวน	4	หน่วยกิต
3) หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
4) ฝึกงาน	ไม่น้อยกว่า	1	ภาคเรียน
5) กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	200	ชั่วโมง
	รวมไม่น้อยกว่า	102	หน่วยกิต

จากโครงสร้างของหลักสูตร วิชาชีพสาขางานเป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะด้านในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งได้แก่ สาขางานพืชศาสตร์ สาขางานสัตวศาสตร์ สาขางานอุตสาหกรรมเกษตร สาขางานช่างเกษตรและสาขาเกษตรทั่วไป

2.2.4 การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา ให้ดำเนินการตามสภาพจริงต่อเนื่องตลอดภาคเรียน โดยประเมินด้านความรู้ ความสามารถ และเจตคติ จากกิจกรรมการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานที่มอบหมาย ซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการหลากหลายตามความเหมาะสม

ตัวเลขที่ใช้แสดงระดับผลการเรียน กำหนดให้ใช้ดังนี้

4.0	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ ดีเยี่ยม
3.5	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก
3.0	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ ดี
2.5	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ ดีพอใช้
2.0	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ พอใช้
1.5	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ อ่อน
1.0	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ อ่อนมาก
0	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

2.2.5 การตัดสินผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียนเพื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ให้ถือตามเกณฑ์ ดังนี้

1) ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ครอบคลุมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

- 2) ได้จำนวนหน่วยกิตครบตาม โครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - 3) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00
 - 4) ได้เข้าร่วมกิจกรรมในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ครบ 5 ภาคเรียน โดยมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของเวลาที่จัดกิจกรรมในแต่ละภาค
- หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน และการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ให้สถานศึกษาพิจารณาว่า ควรให้นักศึกษาเรียนต่อไปหรือให้พ้นสภาพนักศึกษาเมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนรายวิชาครบ 2 ภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต และได้รับการประเมินใหม่แล้ว หากได้ค่าระดับคะแนนสะสมต่ำกว่า 1.50 หรือเมื่อลงทะเบียนรายวิชาครบ 4 ภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 75 หน่วยกิต และได้รับการประเมินใหม่แล้ว หากได้ค่าระดับคะแนนสะสมต่ำกว่า 1.75 หรือเมื่อลงทะเบียนรายวิชาครบ 6 ภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 100 หน่วยกิต และได้รับการประเมินใหม่แล้ว หากได้ค่าระดับคะแนนสะสมต่ำกว่า 1.90

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการจัดการศึกษาทุกระดับชั้น สิ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนของบุคคลนั้นบรรลุความสำเร็จ หรือประเมินว่าบุคคลนั้นมีความสามารถหรือได้รับรู้ทางวิชาการ หรือประสบความสำเร็จในการเรียนเพียงใดนั้น จะพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเสมอ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรากฏออกมาจึงเปรียบเสมือนเครื่องชี้วัดต่อการบรรลุผลของบุคคลนั้นว่าเป็นเช่นไร กระทรวงศึกษาธิการ (2521) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่า หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average: GPA) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใดๆ ที่ต้องอาศัยทักษะ หรือมีฉะนั้นต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดโดยเฉพาะ และได้แบ่งระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ	หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00
คะแนนเฉลี่ยสะสมปานกลาง	หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.50
คะแนนเฉลี่ยสะสมสูง	หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินท์ ชูชม (2530) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งได้จากการประเมินผลหลายวิธี คือ กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระบวนการที่ได้มาซึ่งเกรดเฉลี่ยของนักเรียนต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาที่ยาวนาน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือมากกว่า เพราะในการประเมินผลการเรียนจากการทดสอบนักเรียน

ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ หลายด้าน จึงยอมคิดว่าความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกๆ ไป เพียงครั้งเดียว

อรวรรณ เจือจันทร์ (2536) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสำเร็จในการเรียนซึ่งแสดงออกให้เห็นโดยคะแนนสอบ

สนธยา เขมวิรัตน์ (2542) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ หรือความสามารถของบุคคลอันได้จากการเรียนรู้และความสามารถที่นำไปใช้แก้ปัญหาและศึกษาต่อไปได้ ซึ่งสามารถวัดด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543) ได้อ้างถึง กรมวิชาการ ที่ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือคะแนนผลการเรียนเฉลี่ย คือ ระดับความสำเร็จ ที่ได้รับจากการเรียนในด้านความรู้ความเข้าใจ และความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้ง สมรรถภาพทางสมองด้านต่างๆ เช่น การคิด การแก้ปัญหา ซึ่งประเมินจากเกรดเฉลี่ยที่ได้จาก สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน จึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึง ความสำเร็จหรือล้มเหลวทางการศึกษา

2.4 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุชาดา ชูปทอง (อ้างใน สุรัตน์ เตียวเจริญ, 2543) ได้สรุปถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุ เกี่ยวเนื่องถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ด้าน คือ ปัจจัยทางโรงเรียน ปัจจัยทางบ้านหรือ ครอบครัว และปัจจัยทางด้านส่วนตัวของนักเรียน โดยมีสาระที่สำคัญดังนี้

2.4.1 ปัจจัยทางโรงเรียน

ปัจจัยทางโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งปัจจัยหนึ่ง เพราะเวลาส่วนใหญ่ของนักเรียน จะอยู่ที่โรงเรียน โรงเรียนมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่เด็ก รวมถึงการจัดการด้านบริหาร ด้านวิชาการ และการบริการ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆ อุปกรณ์การเรียนการสอน การกีฬา รวมถึง สภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ ดังที่ดวงใจ ผัดวง (2541) ได้สรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งเสริมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1) สภาพแวดล้อมด้านบุคคล

สภาพแวดล้อมด้านบุคคล คือ กลุ่มสมาชิกภายในโรงเรียนที่เป็นกลจักร สำคัญของโรงเรียนทำหน้าที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการให้บริการแก่นักเรียน ซึ่งได้แก่

ผู้บริหารการศึกษา ครู เป็นสาเหตุหนึ่งของความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อ้างใน ดวงใจ ผัดวง, 2541) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ (1) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (2) ผู้บริหารการศึกษา ซึ่งเป็นหัวหน้าสถานศึกษามีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ครู และอาจารย์ในโรงเรียน (3) ความสามารถในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหาร (4) ครูอาจารย์ในโรงเรียน เช่น อัตราเฉลี่ยของครูต่อจำนวนนักเรียน (5) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (6) ประสบการณ์ในการสอน วุฒิต่างการศึกษาของครู ขวัญและกำลังใจของครู และ (7) กระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการสอนในหลักสูตร

2) สภาพแวดล้อมทางวัตถุ

สภาพแวดล้อมทางวัตถุ ได้แก่ อาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี อาคาร ห้องเรียนที่เหมาะสมเป็นระเบียบ สวยงาม ไม่ร้อนอบอ้าว การมีอุปกรณ์การเรียนการสอนพร้อม จะทำให้นักเรียนมีความสุขสบาย ส่งผลให้การดำเนินการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

2.4.2 ปัจจัยทางบ้านและครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เก่าแก่ที่สุดของมนุษย์สถาบันหนึ่ง ซึ่งครอบครัวเป็นสถาบันที่สร้างสำนึกความประทับใจในคุณค่าของค่านิยมต่างๆ ให้กับเด็ก ปัจจัยทางบ้านและครอบครัวที่เป็นปัญหาและกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พบอยู่เสมอ ได้แก่

1) ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว

ในครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่ ทะเลาะกัน หรือพ่อแม่ที่ลุ่มหลงในอบายมุข ย่อมมีส่วนทำให้เด็กขาดความอบอุ่น ว่าแห้ว ไร้ที่พึ่ง อันอาจเป็นสาเหตุให้เด็กหันหน้าเข้าหาสิ่งเลวร้าย ดังที่ สุนันท์ อนุตรปัญญา (2533) ได้กล่าวไว้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตทางสังคมมากที่สุด เป็นสถาบันที่มีขอบเขตกว้างขวางและมีอิทธิพลต่อบุคคลมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในด้านผลกระทบต่อการเรียนรู้และการสัมฤทธิ์ผลของเด็กอาจพิจารณาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ กับลูก เป็นต้น

2) พื้นความรู้ของพ่อแม่

ระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนของเด็ก เพราะการศึกษาของบิดามารดาจะเป็นตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนของเด็กได้เป็นอย่างดี ในครอบครัวที่พ่อแม่ขาดความเข้าใจลูก ไม่เข้าใจวิธีอบรมเลี้ยงดูลูกให้ถูกต้องเหมาะสม ขาดความรู้ในเรื่องของจิตวิทยา อาจทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจได้ ดังที่ Coster (อ้างใน ปณตนนท์ เกียรประภากุล, 2546) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางครอบครัวกับ

ผลการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาสูงจะมีโอกาสที่จะ ได้รับการเรียนรู้ วิธีการเรียน การแก้ปัญหา และความรู้ต่างๆ จากบิดามารดาของตนมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาไม่มีการศึกษาต่ำ

3) ฐานะทางเศรษฐกิจ

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่าง ครอบครัวที่ยากจนย่อมไม่สามารถให้การศึกษาที่ดีหรือจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นและเหมาะสมให้แก่เด็กได้ดีเท่าครอบครัวที่ร่ำรวย บางครอบครัวต้องให้เด็กช่วยทำงานทั้งที่กำลังอยู่ในวัยเล่าเรียน หรือครอบครัวที่ร่ำรวยบางครอบครัวจะส่งเสริมเด็กในทางที่ผิด ทำให้มีนิสัย ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย

สนธยา เขมวรัตน์ (2542) กล่าวถึงฐานะทางเศรษฐกิจว่า ได้แก่ รายได้ต่อเดือน โดยประมาณของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวแตกต่างกันจะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน และย่อมทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

ธีระยุทธ เหล่าพาณิชย์ และคณะ (อ้างใน ปณตนนท์ เกียรประภากุล, 2546) กล่าวว่า บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาสูง รายได้สูงจะมีผลต่อการศึกษาของบุตร คือ สนับสนุนให้ ได้รับการศึกษา มีผลการเรียนดี เนื่องจากบิดามารดาจะเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา ที่สามารถช่วยให้บุตรของตนมีอาชีพดี มีฐานะที่มั่นคงในอนาคต จึงพยายามชักจูงให้บุตรเอาใจใส่ในการเรียน ส่วนบิดามารดาที่มีการศึกษาน้อย รายได้ต่ำ มีอาชีพไม่มั่นคง ว่างงานบ่อย ลักษณะโครงสร้างทางครอบครัวไม่มั่นคง บิดามารดาจำเป็นต้องยุ่งกับภาระกิจการเลี้ยงครอบครัว จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่บุตรมากนัก ไม่มีเวลาในการอบรมดูแล หรือให้คำแนะนำแก่บุตรในเวลา ที่บุตรมีปัญหาทางการเรียน หรือทำการบ้านไม่ได้ ทำให้ไม่สามารถส่งเสริมความสามารถทางการเรียน ของบุตร

4) สภาพบ้านที่อยู่อาศัย

สภาพที่อยู่อาศัยจะมีผลต่อการพัฒนาทางสมองของเด็ก บางครอบครัวอาศัย อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม อยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงงานอุตสาหกรรมที่มีเสียงรบกวนจาก เครื่องจักรกล มีกลิ่นสกปรก ย่อมเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา สติปัญญาของเด็ก

5) การเดินทางมาเรียน

ระยะทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนที่ห่างกันมาก การเดินทางไปมาไม่สะดวก ต้องใช้เวลานาน อาจทำให้เด็กเกิดความเหน็ดเหนื่อย และไม่อยากเรียนหนังสือได้

6) ทักษะของพ่อแม่ที่มีต่อการศึกษา

ทักษะของพ่อแม่ที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเรียนของเด็กต่างกัน คือ ในกรณีที่พ่อแม่ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา หรือมีทัศนคติไม่ดีต่อการศึกษา มักจะไม่ให้การสนับสนุนใดๆ ต่อการศึกษาของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นด้านความร่วมมือกับโรงเรียน การสนับสนุนด้านเงินหรืออุปกรณ์การศึกษา แต่ในกรณีที่พ่อแม่เห็นความสำคัญของการศึกษาก็จะสนับสนุนทุกอย่างเพื่อเร่งเร้าให้ลูกขยันเรียนและต้องการให้ลูกเรียนจบในระดับการศึกษาชั้นสูงๆ

2.4.3 ปัจจัยทางด้านส่วนตัว

ปัจจัยทางด้านส่วนตัวของเด็ก ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

1) บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่ได้รับการกล่อมเกลา หล่อหลอมมาจากครอบครัว และได้รับการขัดเกลาจากโรงเรียน ซึ่งมีหลายสิ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาในการปกครอง และเป็นผลกระทบต่อการเรียนด้วย เช่น นิสัยก้าวร้าว ชอบทำลายสิ่งของ อวดดี เลินเล่อ ทำงานผิดพลาด ฝ่าฝืนระเบียบ ชอบทำตัวเด่น เป็นคนขี้อาย มีเพื่อนน้อย มีช่วงเวลาสนใจน้อย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อระดับความสามารถในการเรียนทั้งสิ้น

2) สุขภาพ

การมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีย่อมมีผลต่อการเรียนของเด็ก เด็กที่มีสุขภาพกายดี คือ มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีกำลังกายดี มีภูมิคุ้มกันโรค และเด็กที่มีสุขภาพจิตดี คือ เป็นคนที่มีจิตใจแจ่มใส ร่าเริง ไม่วิตกกังวลในสิ่งไร้สาระ ไม่อ่อนไหวง่าย มีเหตุผล ย่อมมีความพร้อมในการเรียนมากกว่าคนที่มีความโรครประจำตัวหรือมีปัญหาด้านจิตใจ

3) การปรับตัวให้เข้ากับระบบต่างๆ ของโรงเรียน

ระบบต่างๆ ของโรงเรียนที่นักเรียนต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งเหล่านั้น ได้แก่ ระบบการเรียนการสอนแบบใหม่ เพื่อน อาจารย์ผู้สอน ในด้านการปรับตัวนี้มนุษย์ต้องต่อสู้เพื่อความสมดุลแห่งชีวิตอันเป็นไปตามแรงผลักดันสองประการ คือ สิ่งเร้าภายนอกอันเกิดจากสิ่งแวดล้อมและสังคม และแรงกระตุ้นภายในอันเกิดจากสภาพสรีระภายในร่างกาย ประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคล หากปรับตัวได้ดีจะสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้ราบรื่น แต่หากไม่สามารถปรับตัวได้จะเกิดความเครียดหรือวิตกกังวล อันมีผลทำให้ประสิทธิภาพทางการเรียนลดลง

4) การวางแผนการเรียน

การวางแผนการเรียนเป็นการวางแผนเพื่อจะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ หากเด็กคนใดยังสับสนไม่แน่ใจว่าตนเองต้องการประกอบอาชีพอะไร และมีเป้าหมายชีวิตอย่างไร จะทำให้ขาดความมุ่งมั่นในการเรียน และมีสัมฤทธิ์ผลการเรียนไม่ได้

5) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

การเปลี่ยนแปลงและสิ่งช่วยต่างๆ ในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ แหล่งบันเทิง การเที่ยวกลางคืน และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ จะสามารถชักจูงให้เด็กประพฤติตนไปในทางที่เสื่อมเสียได้ง่าย

6) การคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน

การคบเพื่อนและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อน เข้ามามีบทบาทต่อพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคลมาก ประดิษฐ์ อุปรมัย (2549) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิด ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่น เนื่องจากเด็กวัยรุ่น เป็นวัยที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มมากเป็นพิเศษกว่าวัยอื่นๆ และการทำตามกลุ่มเป็นหนทางหนึ่งที่จะได้รับการยอมรับจากเพื่อน

7) นิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน

นิสัยในการเรียนที่ต่างกันย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพของผลการเรียนของเด็กต่างกันด้วย เด็กที่มีนิสัยรักการเรียนจะสามารถจัดระบบการเรียนรู้ การฝึกฝน ทบทวน และสามารถนำความรู้ไปใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ดีกว่าเด็กที่ไม่มีนิสัยรักการเรียน และทัศนคติของเด็กที่มีต่อการเรียนย่อมส่งผลต่อผลการเรียนด้วยเช่นกัน ซึ่งทัศนคติ หมายถึงสภาพจิตใจของบุคคลที่มีผลมาจากประสบการณ์อันทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ประดิษฐ์ อุปรมัย (2549) กล่าวว่าถ้าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สอน ต่อบทเรียน ต่อสถานศึกษา จะมีอิทธิพลช่วยให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนและส่งผลต่อประสิทธิภาพของผลการเรียนของผู้เรียนนั้น

จากองค์ประกอบของปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วย่อมจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะปัจจัยทางบ้านและครอบครัว ซึ่งสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีส่วนส่งผลไปถึงผลการเรียนของนักเรียน เด็กที่มาจากสภาพครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจยากจน มักขาดแคลนในเรื่องวัสดุอุปกรณ์การเรียน และหากมาจากสภาพครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง สภาพครอบครัวแตกแยก ขาดการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองอย่างใกล้ชิดด้วยแล้ว จะทำให้เด็กขาดแคลนทั้งปัจจัยที่บำรุงร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง ขาดแคลนทั้งความอบอุ่นทางจิตใจ และอุปกรณ์การเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กเกิดความท้อแท้ เสียขวัญ และมีปมด้อยมากเกินไปที่จะมีแรงจูงใจในการเรียนอื่นใดมาทดแทนได้ และเป็นสิ่งที่บั่นทอนความสนใจของเด็กที่มีต่อบทเรียนเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลเหล่านี้ผู้วิจัยจึงกำหนดให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วโรภาส ศรีพันธ์ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาที่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษา (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาที่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษาจำแนกตามตัวแปรคือระดับการศึกษา สาขาวิชา และอาชีพของผู้ปกครอง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.2 ปวช.3 และ ปวส.2 ของวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2536 จำนวน 109 คน ใช้สถิติในการวิเคราะห์และทดสอบข้อมูล ดังนี้ ข้อมูลรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาความถี่และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาสาขาวิชาและอาชีพของผู้ปกครองเปรียบเทียบโดยใช้สูตรที่ T-test ของ ANOVA (F-test)

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษาในระดับชั้น ปวช.ปีที่ 2 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง เป็นนักศึกษาที่เรียนในภาคบ่าย มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นเกษตรกรพักอยู่กับพ่อแม่ และเข้าศึกษาในสถานศึกษาแห่งนี้ด้วยความสนใจของตนเอง

ปัญหาที่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษา เมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกๆ ด้านพบว่า ปัญหาอันดับที่ 1 ได้แก่ ปัญหาด้านภูมิหลัง รองลงมา ได้แก่ ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์เมื่อพิจารณาปัญหาเป็นรายด้านพบว่านักเรียน นักศึกษามีปัญหาในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านภูมิหลัง พบว่า ปัญหาอันดับที่ 1 ได้แก่ พื้นฐานความภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ และรองลงมา ได้แก่ พื้นความรู้ทางคณิตศาสตร์ไม่เพียงพอ

ด้านหลักสูตร พบว่า ปัญหาอันดับที่ 1 ได้แก่ เนื้อหาในภาคทฤษฎียากเกินไป รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาในการเรียนภาคปฏิบัติมากเกินไป

ด้านครูและการสอน พบว่า ปัญหาอันดับที่ 1 ได้แก่ ครูสอนไม่คำนึงถึงพื้นฐานเดิมของนักศึกษา และรองลงมา ได้แก่ ครูสอนเร็ว และรวบรัดมากเกินไป

ด้านบริการและสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัญหาอันดับที่ 1 ได้แก่ สถานศึกษาขาดการให้ข้อมูลและคำปรึกษาในเรื่องการศึกษา และรองลงมา ได้แก่ เรื่องสถานศึกษาขาดบริการและอำนวยความสะดวกในด้านสวัสดิการแก่นักเรียนนักศึกษา

ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ปัญหาอันดับที่ 1 ได้แก่ เครื่องมือเครื่องจักรในโรงงานไม่เพียงพอ รองลงมา ได้แก่ วัสดุฝึกไม่เพียงพอ

ด้านการวัดผลและประเมิน พบว่า ปัญหาอันดับที่ 1 ได้แก่ จำนวนครั้งที่ทำการประเมินในแต่ละรายวิชามากเกินไป

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาใน 6 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา สาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันเห็นว่าปัญหาใน 6 ด้านไม่แตกต่างกัน นักเรียนนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันพบว่านักเรียนนักศึกษาแผนกช่างเชื่อม โลหะ ช่างกลโรงงาน เห็นว่ามีปัญหาด้านภูมิหลังสูงกว่านักเรียนนักศึกษาในสาขาวิชาช่างยนต์ และนักเรียนนักศึกษาสาขาวิชาช่างกลโรงงาน เห็นว่ามีปัญหาด้านหลักสูตรสูงกว่านักเรียนนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ส่วนนักเรียนนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันเห็นว่าปัญหาทั้ง 6 ด้านไม่แตกต่างกัน

บรรชกร กล้าหาญ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา (1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางครอบครัว ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และปัจจัยทางจิตวิทยาต่อการเรียนของนักศึกษาในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการเสริมสร้างการเรียนของนักศึกษาในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิตทั้งชายและหญิง ซึ่งกำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 132 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และนำเสนอวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกระทำโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม รวมทั้งการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ เพศ ภูมิลำเนา การศึกษา และภูมิหลังของครอบครัว ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต และมีผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาและอาชีพของนักศึกษา ทั้งนี้ในระหว่างของการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับความรู้สึกและการกระทำของนักศึกษา มีความสัมพันธ์มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งต่อผลการเรียนของนักศึกษา โดยเฉพาะในส่วนของ

ความต้องการ ความคาดหวัง และคุณลักษณะการเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46 ของปัจจัยทั้งหมด

ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านระบบความสัมพันธ์และการสนับสนุนทางการศึกษา จากครอบครัว จะเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในอันดับที่สอง คิดเป็นร้อยละ 38 ของปัจจัยอื่นๆ ส่วนปัจจัยที่นักศึกษาเห็นว่า มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาเป็นอันดับที่สามคือ ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16 ทั้งนี้ ปัจจัยในสถานศึกษามีความเชื่อมโยงระหว่างลักษณะความสัมพันธ์ของนักศึกษากับครูอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน และพึงพอใจที่มีต่อสถานศึกษาในด้านต่างๆ

วิโรจน์ ลิ้มสถุล (2543) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง เขตการศึกษา 4 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างไฟฟ้ากำลังเขตการศึกษา 4 (2) ค้นหาตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างไฟฟ้ากำลังเขตการศึกษา 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้า เขตการศึกษา 4 สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 302 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น

ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง เขตการศึกษา 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ องค์ประกอบด้านนักเรียนและองค์ประกอบด้านการจัดระบบ ส่วนองค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ องค์ประกอบด้านพื้นฐานครอบครัว และองค์ประกอบด้านครู

ตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง เขตการศึกษา 4 คือ ความรู้พื้นฐานเดิม นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อาชีพของบิดาค้าขายหรือทำธุรกิจ ประสบการณ์ในการสอนของครู วุฒิการศึกษาของครู และอัตราส่วนนักเรียนต่อครู ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 60.18 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยศึกษาจากประชากร จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ด้าน คือ ด้านสถานศึกษา ด้านครอบครัว และด้านส่วนตัว โดยมีความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach เท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านส่วนตัว มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านครอบครัว มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน้อย

ขวัญชัย สงวนพงษ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา (1) ความถนัดทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง เจตคติต่อการเรียน วิธีการสอนของครู สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 (2) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง เจตคติต่อการเรียน วิธีการสอนของครู สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 และ (3) ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและสร้างสมการการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ชั้น ปวส.2 ปีการศึกษา 2545 กองวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 จำนวน 244 คน โดยใช้สถิติการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เจตคติต่อการเรียนและวิธีการสอนของครูมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองและความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรความ

ถนัดทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง เจตคติต่อการเรียน และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้ร้อยละ 37

จิตติมา บัวมาศ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุ กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 ของสถานศึกษา ในสังกัดกรมศิลปากรทั้ง 3 แห่ง ประกอบด้วยนักเรียนของวิทยาลัยช่างศิลป์ จำนวน 133 คน วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี จำนวน 29 คน และนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช จำนวน 22 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 184 คน โดยใช้สถิติ หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ค่าสถิติของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window (Statistical Package for the Social Sciences) วิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลักสูตรศิลปกรรม และตรวจสอบความตรงของโมเดล (ความสอดคล้องระหว่างโมเดลสมการโครงสร้างตามข้อมูลเชิงประจักษ์) โดยใช้โปรแกรม LISREL หาค่าสถิติไคสแควร์ (Chi - Square) ดัชนี GFI (Goodness of Fit Index) และดัชนี AGFI (Adjusted Goodness of Fit Index) ทั้งก่อนปรับและหลังปรับโมเดล

ผลการศึกษาพบว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความตรงของโมเดลพิจารณาได้จากค่าไคสแควร์เท่ากับ 45.07 ($p = 0.097$) มีดัชนีความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.97 และดัชนีความสอดคล้องที่ปรับค่า (AGFI) เท่ากับ 0.91 ความสัมพันธ์ระหว่างโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 52.24 ($R^2 = 0.5224$)

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ ความคิดสร้างสรรค์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน การส่งเสริมของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ นิสัยทางการเรียน เจตคติต่อวิชาศิลปะ ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศทางวิชาการ คุณภาพการสอนการวัดและประเมินผล และความถนัดทางศิลปะ

ปดตนนท์ เถียรประภากุล (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2545 จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย โรงเรียนลำปางกัลยาณี และโรงเรียนเขลางค์นคร จำนวน 90 คน โดยใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -3.94$) นักเรียนที่บิดามารดามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($F = 4.10$) นักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังด้านการศึกษาในระดับต่ำและปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังด้านการศึกษาในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 5.54$) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเองในระดับมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่

ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเองในระดับปานกลางและระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 4.39$)

เพศ ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($r = 0.387, -0.287, 0.277$) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($r = 0.245, 0.217$)

เพศ ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R^2 = 0.26, F = 6.60$)

เกษตรชัย และหิม (2548) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (2) ศึกษาความสัมพันธ์กับระหว่างองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ (3) สร้างสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 720 คน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า เพศและรายได้ของมารดาต่อเดือนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน เจตคติต่อครู นิสัยในการเรียน ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง การปรับตัว อารมณ์ ความรับผิดชอบ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับอาจารย์ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง คุณภาพการสอนของอาจารย์และบรรยากาศในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อายุ ภูมิฐานะเดิม สถานภาพของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดาต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีให้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเข้าไปในสมการ ผลปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีทั้งหมด 24 ตัว ประสิทธิภาพของการพยากรณ์มีค่าร้อยละ 99.6 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยทุกค่า โดยควบคุมตัวพยากรณ์อื่นๆ คงที่แล้ว พบว่า ตัวแปรตัวพยากรณ์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 11 ตัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของมารดาที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เจตคติต่อครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความวิตกกังวล ความมีวินัยในตนเอง การปรับตัว คุณภาพการสอนของอาจารย์ และบรรยากาศในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับตัวแปรอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อนำตัวพยากรณ์ทั้ง 24 ตัว ไปสร้างแบบจำลองการถดถอยที่ดีที่สุดโดยวิธีการแบบขั้นบันได ทำให้ได้ตัวพยากรณ์มา 12 ตัว ซึ่งตัวพยากรณ์ทั้ง 12 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ประสิทธิภาพของการพยากรณ์มีค่าร้อยละ 99.6 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สมการที่เหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดมี 12 ตัว คือ เจตคติต่อการเรียน ความมีวินัยในตนเอง คุณภาพการสอนของอาจารย์ ความวิตกกังวล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การปรับตัว บรรยากาศในชั้นเรียน เจตคติต่อครู และนิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ ระดับการศึกษาของมารดา การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

รพีพร เขียนทอง (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา: ศึกษากรณีโรงเรียนบันนังสตาวิทยา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนบันนังสตาวิทยา (2) ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนบันนังสตาวิทยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนบันนังสตาวิทยา จำนวน 166 คน โดยใช้

สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลโดยทั่วไปนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.0) มีอายุเฉลี่ย 15 ปี (ร้อยละ 26.5) อาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 68.1) บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 72.3) บิดาส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 56.0) มารดามีอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 51.2) การศึกษาของบิดาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 64.5) การศึกษาของมารดาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 69.3) และครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 47.6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (2.00 – 2.99) ร้อยละ 47.5 ระดับสูง (3.00 – 4.00) ร้อยละ 38.6 และระดับต่ำ (0.00 – 1.99) ร้อยละ 13.9

ปัจจัยด้านการเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับสูง ร้อยละ 74.7 ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.6 และได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในระดับสูง ร้อยละ 44.6

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ร้อยละ 50.6 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.8 และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ร้อยละ 0.6

ปัจจัยด้านความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของบุตร พบว่า บิดามารดาส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อการศึกษาของบุตรในระดับปานกลาง ร้อยละ 51.8 ความคาดหวังต่อการศึกษาของบุตรในระดับสูง ร้อยละ 45.8 และความคาดหวังต่อการศึกษาของบุตรในระดับต่ำ ร้อยละ 2.4

ปัจจัยทางครอบครัวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เสรี มีสุข (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา ในปีการศึกษา 2549 จำนวน 260 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ผลรวมค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับปานกลาง และมีเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ เจตคติต่อครูวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความตั้งใจเรียน สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนและสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยในระดับปานกลาง

เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ เจตคติต่อครูวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความตั้งใจเรียน สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่สภาพแวดล้อมในวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

ตัวแปรพยากรณ์ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 3.5

บทที่ 3

วิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีวิจัยไว้ดังนี้

3.1 ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการศึกษาจากข้อมูลที่มีผู้ศึกษาและเก็บรวบรวมไว้แล้ว ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพัทลุง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแง่ของสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง และแง่มุมอื่นๆ ซึ่งเป็นเอกสารประเภท รายงานการวิจัย บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ วารสาร ตำรา เอกสารทางวิชาการต่างๆ โดยได้ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ สำนักงานจังหวัดพัทลุง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง หอสมุดคุณหญิงหลงอรรถวิสุนทร ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณสงขลา หอสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่างๆ

3.1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมจากผู้ปกครองของนักศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรในที่นี้หมายถึง ผู้ปกครองของนักศึกษาระดับชั้นปวช.2 และปวช.3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งหมด จำนวน 77 คน จำแนกเป็นผู้ปกครองของนักศึกษาชั้น ปวช.2 จำนวน 46 คน และชั้นปวช.3 จำนวน 31 คน โดยผู้วิจัยศึกษาทุกหน่วยของประชากร

2) การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

2.1) ผู้วิจัยใช้วิธีฝากแบบสอบถามให้นักศึกษานำไปมอบให้ผู้ปกครองช่วยกรอก

(Self – Administered Questionnaire) โดยใช้แบบสอบถามเชิงโครงสร้าง (Structured Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีแนวคำถามดังนี้ (ภาคผนวก)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 3 ทักษะคิของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

อนึ่ง สำหรับคำถามด้านทักษะคิของผู้ปกครองต่อการเรียน ผู้ทำการวิจัยได้ใช้คำถามในลักษณะความคิดเห็นที่มีข้อความที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ซึ่งเป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด โดยจำแนกระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ (สมบุรณ์ เจริญจิระตระกูล,2550) ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5	เห็นด้วยมากที่สุด
4	เห็นด้วยมาก
3	เห็นด้วยปานกลาง
2	เห็นด้วยน้อย
1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

2.2) การทดสอบแบบสอบถาม (Pretest) เมื่อผู้วิจัยได้ทดสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 และ ปวช.3 วิทยาลัยการอาชีพควนขนุน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 10 ราย เพื่อตรวจสอบความยากง่ายและความสามารถที่จะนำไปใช้จริง โดยพิจารณาถึงความเข้าใจและความชัดเจนในการตอบคำถาม รวมถึงเวลาที่ใช้ในการตอบคำถามเหมาะสมที่จะนำไปใช้รวบรวมข้อมูลจริงหรือไม่ โดยนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วได้นำแบบสอบถามนั้นไปใช้สัมภาษณ์

3.2 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์รายบุคคลแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ใช้สถิติอย่างง่ายในรูปของการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อวิเคราะห์ใน 4 ประเด็นหลักดังนี้

- 1) สภาพทั่วไปของนักศึกษา
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
- 3) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง
- 4) ทักษะคิของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

สำหรับการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียน ผู้วิจัยใช้กรอบการพิจารณาระดับทัศนคติจากข้อความเชิงบวก ดังนี้ (สมบุรณ์ เจริญจิระตระกูล, 2550)

ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น	ความหมาย
4.50 – 5.00	ทัศนคติดีมาก
3.50 – 4.49	ทัศนคติดี
2.50 – 3.49	ทัศนคติปานกลาง
1.50 – 2.49	ทัศนคติไม่สู้ดี
1.00 – 1.49	ทัศนคติไม่ดี

3.2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square: χ^2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) โดยปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การรับข้อมูลข่าวสารการศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ การเป็นผู้นำชุมชน และปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพ รายได้ การถือครองที่ดิน การออม ภาระหนี้สิน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาซึ่งเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) ดังกรอบความคิดการวิจัย (ภาพที่ 3.1)

โดยมีขั้นตอนในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1) กำหนดสมมติฐาน การศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดสมมติฐานเบื้องต้น คือ

H_0 : ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

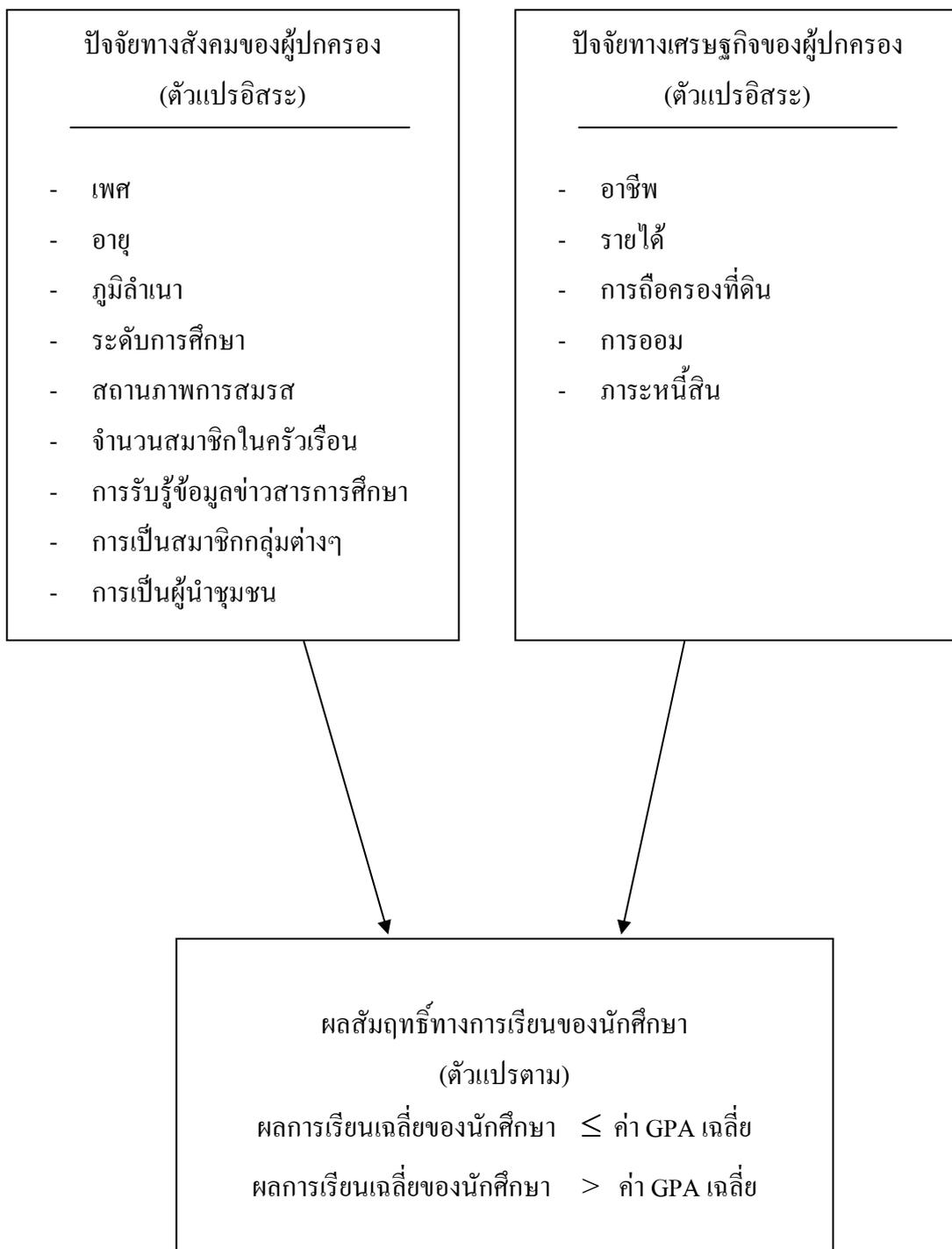
H_A : ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2) ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$

3) คำนวณค่า χ^2 ด้วยโปรแกรม SPSS

4) คำนวณค่า P - Value ด้วยโปรแกรม SPSS

5) สรุปผลการทดสอบ คือ ถ้าค่า P-Value น้อยกว่า ค่า α จะปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_A กล่าวคือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และในทางตรงกันข้าม ถ้าค่า P-Value มากกว่าค่า α จะยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_A กล่าวคือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (สมบุรณ์ เจริญจิระตระกูล, 2550)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ
ที่มา: ผู้วิจัย, 2551

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยที่ศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ซึ่งแบ่งการนำเสนอเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

ตอนที่ 2 สภาพทางสังคมของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

ตอนที่ 3 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

ตอนที่ 4 ทักษะคิดของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและทางสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

4.1 สภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

การศึกษาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง เป็นการนำเสนอข้อมูลซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนคือ สภาพทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นปีการศึกษา ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับนักศึกษา ที่พักอาศัยระหว่างเรียน การพบกับผู้ปกครองในรอบ 1 เดือน การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และค่าใช้จ่ายระหว่างเรียนต่อเดือน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.1)

1) เพศ

นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คือ มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 และเป็นเพศหญิงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ซึ่งเป็นข้อสังเกตได้ว่า การเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาเกษตรกรรม นักศึกษาชายมีความสนใจเลือกเรียนมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องจากมีความคิดว่าการเรียนทางด้านนี้ต้องฝึกปฏิบัติงานฟาร์มที่ใช้แรงงาน ต้องทำงานหนัก จึงเหมาะสมกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

ตารางที่ 4.1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	n = 77	
- ชาย	69	89.6
- หญิง	8	10.4
ระดับชั้นปีการศึกษา	n = 77	
- ปวช. 2	46	59.7
- ปวช. 3	31	40.3
ความถี่สัมพันธ์ของผู้ปกครองกับนักศึกษา	n = 77	
- บิดา	24	31.2
- มารดา	49	63.6
- ลุง ป้า น้า อา	2	2.6
- อื่นๆ	2	2.6
ที่พักอาศัยระหว่างเรียน	n = 77	
- หอพักในวิทยาลัย	25	32.5
- บ้านเช่ากับเพื่อน	1	1.3
- บ้านของตนเอง	44	57.1
- บ้านญาติ	5	6.5
- อื่นๆ	2	2.6
การพบกับผู้ปกครองในรอบ 1 เดือน	n = 77	
- พบ	75	97.4
- ไม่พบ	2	2.6
จำนวนวันที่พบกับผู้ปกครองในรอบ 1 เดือน (วัน)	n = 77	
- 1 – 7	18	24.0
- 8 – 14	10	13.3
- 14 (แต่ไม่ถึงทุกวัน)	4	5.3
- ทุกวัน	43	57.4
การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	n = 77	
- กู้ยืม	6	7.8
- ไม่กู้ยืม	71	92.2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายระหว่างเรียน (บาทต่อเดือน)	n = 77	
- < 1,000	13	16.9
- 1,000 – 2,000	40	51.9
- 2,001 – 3,000	17	22.1
- 3,001 – 4,000	5	6.5
- > 4,000	2	2.6

2) ระดับชั้นปีการศึกษา

นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงเป็นนักศึกษาระดับชั้นปวช.2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 และเป็นนักศึกษาระดับชั้นปวช.3 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 การที่มีนักศึกษาในระดับชั้นปวช.2 มากกว่าระดับชั้นปวช.3 แสดงให้เห็นว่าในปีการศึกษา 2550 มีนักศึกษาสนใจเข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2549 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลสรุปจำนวนนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาต่างๆ ของงานทะเบียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ที่รายงานว่าปีการศึกษา 2547 – 2551 มีนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. 1 – ปวช. 3) ในระบบ จำนวน 165, 159, 147, 151 และ 166 คน ตามลำดับ (วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง, 2551) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลยุทธ์การแนะแนวการศึกษาต่อ และประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงที่ใช้วิธีการหลากหลายและเข้าถึงนักเรียนและผู้ปกครองมากขึ้น

3) ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับนักศึกษา

ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาในฐานะเป็นมารดามีจำนวนมากที่สุดคือ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาเป็นบิดาจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เป็น ลุง ป้า น้า อา และอื่นๆ ในที่นี้คือตากับย่า มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.6 แสดงให้เห็นว่า บิดา มารดาของนักศึกษาได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาของบุตร โดยการทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองของนักศึกษาเอง โดยเฉพาะมารดาซึ่งนอกจากมีหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรแล้วส่วนใหญ่จะมีเวลาและมีความใกล้ชิดกับบุตรมากกว่าบิดา จึงเป็นผู้ปกครองของนักศึกษามากที่สุด และเป็นข้อสังเกตได้ว่าบุคคลที่เป็นผู้ปกครองของนักศึกษานั้นนอกจากบิดา มารดาแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีวุฒิและเป็นบุคคลที่เป็นญาติสนิทเท่านั้น

4) ที่พักอาศัยระหว่างเรียน

นักศึกษาพักอาศัยระหว่างเรียนที่บ้านของตนเองมากที่สุด คือจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาพักหอพักในวิทยาลัย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 พักบ้านญาติ คิดเป็นร้อยละ 6.5 พักที่อื่นๆ ในที่นี้คือบ้านพักครูกับหมวดประจำ และพักบ้านเช่ากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และร้อยละ 1.3 ตามลำดับ เป็นข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีทุกแห่งจัดที่พักอาศัยฟรีแบบอยู่ประจำภายในวิทยาลัยให้แก่นักศึกษา แต่นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงจำนวนมากนิยมพักอาศัยที่บ้าน อาจเป็นเพราะความผูกพันกับครอบครัว การได้ช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน และการคมนาคมที่สะดวก จึงทำให้นักศึกษามาเรียนโดยการเดินทางแบบไปกลับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาสภาพทางสังคมของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงในครั้งที่พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษามีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองพัทลุงซึ่งเป็นอำเภอเดียวกับที่ตั้งของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงถึงร้อยละ 40.6

5) การพบกับผู้ปกครองในรอบ 1 เดือน

ในรอบ 1 เดือนนักศึกษาส่วนใหญ่มีโอกาสได้พบกับผู้ปกครอง คือมีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 97.4 และไม่ได้พบกับผู้ปกครอง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 โดยนักศึกษาเหล่านี้จะพบกับผู้ปกครองประมาณ 3-4 เดือนต่อครั้ง นักศึกษาที่มีการพบกับผู้ปกครองในรอบ 1 เดือน จะพบกับผู้ปกครองทุกวันมากที่สุด มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมา 1 – 7 วัน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 พบกัน 8 – 14 วัน และมากกว่า 14 วัน (แต่ไม่ถึงทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 13.3 และร้อยละ 5.3 ตามลำดับ ซึ่งการมีโอกาสได้พบกันทุกวันหรือบ่อยครั้งของผู้ปกครองกับนักศึกษา นอกจากจะทำให้ครอบครัวอบอุ่นแล้วยังทำให้ผู้ปกครองได้สังเกตเห็นพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของนักศึกษา ได้รับทราบปัญหาต่างๆ ทั้งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและปัญหาอื่นๆ ทำให้สามารถแก้ปัญหาของนักศึกษาได้ทันเวลา

6) การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา คือมีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2 และกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงผู้ปกครองส่วนใหญ่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายได้ โดยไม่จำเป็นต้องให้นักศึกษากู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรืออาจเป็นเพราะผู้ปกครองคิดว่าเป็นหน้าที่ของตนเองในการรับผิดชอบการเรียนของบุตรหลานจึงรับภาระในการกู้ยืมเอง ซึ่งจากผลการศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงในครั้งที่พบว่า ร้อยละ 29.5 ของผู้ปกครองที่กู้เงิน ได้กู้เงินเพื่อใช้สำหรับการศึกษาของบุตรและผู้ที่อยู่ภาวะ

7) ค่าใช้จ่ายระหว่างเรียนต่อเดือน

นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายระหว่างเรียนต่อเดือนมากที่สุด 1,000 – 2,000 บาท มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมา 2,001 – 3,000 บาท มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 ค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท และมากกว่า 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.9 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงนักศึกษามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายการเรียนฟรี อยู่ประจำ ทำโครงการ และการมีอาหารให้นักศึกษาประจำรับประทานฟรีทั้ง 3 มื้อ ที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงดำเนินการอยู่ ทำให้นักศึกษามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนค่อนข้างต่ำ

4.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

เป็นการนำเสนอข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือค่าระดับคะแนนสะสมเฉลี่ย (GPA) ซึ่งผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 4.2)

1) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา

นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำสุดเท่ากับ 0.63 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมสูงสุดเท่ากับ 3.97 โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 – 2.99 ซึ่งเป็นผลการเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้จำนวนมากที่สุด คือ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.00 – 3.49 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 คิดเป็นร้อยละ 14.3 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.50 – 4.00 และ 1.50 – 1.99 คิดเป็นร้อยละ 13.0 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ และนักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.49 และ 0.00 – 0.99 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก และต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คิดเป็นร้อยละ 1.3 เท่ากัน

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หรือค่า GPA เฉลี่ย

นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงมีค่า GPA เฉลี่ยเท่ากับ 2.87 โดยนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมมากกว่าค่า GPA เฉลี่ยมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 และนักศึกษาที่ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่าหรือเท่ากับค่า GPA เฉลี่ยมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 ทั้งนี้เกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ (2521) ได้กำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผู้ที่มีคะแนนสะสมเฉลี่ยสูง หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์ที่นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงมีค่า GPA เฉลี่ยเท่ากับ 2.87 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา	n = 77	
- 0.00 – 0.99	1	1.3
- 1.00 – 1.49	1	1.3
- 1.50 – 1.99	2	2.6
- 2.00 – 2.49	11	14.3
- 2.50 – 2.99	30	38.9
- 3.00 – 3.49	22	28.6
- 3.50 – 4.00	10	13.0
ค่า GPA เฉลี่ย	2.87	
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา \leq ค่า GPA เฉลี่ย	37	48.0
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา $>$ ค่า GPA เฉลี่ย	40	52.0

มีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า มีนักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง จำนวนหนึ่งที่ได้ลงทะเบียนเรียนอย่างน้อย 2 ภาคเรียนแล้ว แต่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50 ซึ่งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 สถานศึกษาจะต้องพิจารณาว่า ควรให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์นี้เรียนต่อไปหรือให้พ้นสภาพนักศึกษา แต่เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้มีความประสงค์จะเรียนต่อให้จบหลักสูตร และเพื่อเปิด โอกาสทางการศึกษาแก่บุคคล ผู้สนใจตามนโยบายของรัฐบาล วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงจึงได้ทำข้อตกลงไว้กับผู้ปกครองของนักศึกษาเหล่านี้ให้ดูแลตักเตือนนักศึกษาให้ตั้งใจเรียนและต้องมีผลการเรียน พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งนักศึกษาสามารถจบการศึกษาได้ภายใน 6 ปีการศึกษา และต้องมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 จากการศึกษาที่มีนักศึกษาผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ขอปรับปรุงตัวเองและต้องการเรียนต่อที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงต่อไป ย่อมเป็น เครื่องชี้วัดได้ว่า การเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงสามารถทำให้นักศึกษามีความสุข อยากเรียน ทั้งผู้ปกครองเองก็ยอมรับในสถานศึกษาและมีความมุ่งมั่น ต้องการให้บุตรหลานของตัวเองเรียนจนจบหลักสูตร แม้ว่าต้องใช้เวลาเรียนมากกว่านักศึกษาปกติทั่วไป

4.2 สภาพทางสังคมของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

เป็นการนำเสนอข้อมูลสภาพทางสังคมของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ได้แก่ สภาพทั่วไปของผู้ปกครอง โครงสร้างสมาชิกในครัวเรือนของผู้ปกครอง การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ การเป็นผู้นำชุมชน งานอดิเรก และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 สภาพทั่วไปของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ปกครอง ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.3)

1) เพศ

ผู้ปกครองเป็นเพศหญิงจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และเป็นเพศชายจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงซึ่งเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อน และมีความใกล้ชิดกับบุตรหลานมากกว่าผู้ชาย ได้รับความไว้วางใจและมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานมากกว่าผู้ชาย

2) อายุ

ผู้ปกครองมีอายุระหว่าง 40 – 49 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาอายุน้อยกว่า 40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 มีอายุระหว่าง 50 – 59 ปี และอายุระหว่าง 60 – 69 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.2 และร้อยละ 3.9 ผู้ปกครองที่มีอายุเท่ากับหรือมากกว่า 70 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.3 โดยอายุเฉลี่ยของผู้ปกครองเท่ากับ 45.83 ปี แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในวัยกลางคนซึ่งเป็นวัยสร้างงาน สร้างรายได้ การที่ผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยในวัยนี้ซึ่งเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะแล้ว ย่อมส่งผลดีต่อการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

3) ศาสนา

ผู้ปกครองทั้งหมดจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นข้อสังเกตได้ว่า แม้ว่าจังหวัดพัทลุงจะมีประชาชนนับถือศาสนาอิสลามอยู่ร้อยละ 12.10 ของประชากรทั้งหมด (สำนักงานจังหวัดพัทลุง, 2551) แต่ประชาชนกลุ่มนี้ไม่นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีความคิดว่าการเรียนวิชาชีพเกษตรนักศึกษาจะต้องเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรด้วย ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามได้ แต่โดยความเป็นจริงแล้ว ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงจะจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักศึกษาและชุมชน ซึ่งนักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความต้องการและตามความถนัดของแต่ละคน

ตารางที่ 4.3 สภาพทั่วไปของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	n = 77	
- ชาย	25	32.5
- หญิง	52	67.5
อายุ (ปี)	n = 77	
- < 40	17	22.1
- 40 – 49	42	54.5
- 50 – 59	14	18.2
- 60 – 69	3	3.9
- \geq 70	1	1.3
เฉลี่ย	45.83	
ศาสนา	n = 77	
- พุทธ	77	100.0
ภูมิลำเนา	n = 77	
- จังหวัดพัทลุง	69	89.6
- จังหวัดอื่นๆ	8	10.4
ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง	n = 69	
- อำเภอเมืองพัทลุง	28	40.6
- อำเภอกงหรา	2	2.9
- อำเภอเขาชัยสน	6	8.7
- อำเภอกวนขนุน	19	27.5
- อำเภอศรีบรรพต	2	2.9
- อำเภอป่าบอน	4	5.8
- อำเภอบางแก้ว	1	1.5
- อำเภอป่าพะยอม	5	7.2
- อำเภอศรีนครินทร์	2	2.9

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	n = 77	
- ไม่จบชั้นประถมศึกษา	3	3.9
- ประถมศึกษา	31	40.2
- มัธยมศึกษาตอนต้น	12	15.6
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	16.9
- ปวส. / อนุปริญญา	10	13.0
- ปริญญาตรี	8	10.4
สถานภาพการสมรส	n = 77	
- โสด	1	1.3
- สมรสและอยู่ด้วยกัน	60	77.9
- สมรสแต่แยกกันอยู่	5	6.5
- หย่าร้าง	5	6.5
- หม้าย	6	7.8

4) ภูมิลำเนา

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในจังหวัดพัทลุงมีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 โดยผู้ปกครองที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดพัทลุง จะอยู่ในอำเภอเมืองพัทลุงมากที่สุดจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาคือ อำเภอควนขนุน และอำเภอเขาชัยสน จำนวน 19 คน และ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และร้อยละ 8.7 ตามลำดับ ซึ่งเป็นข้อสังเกตว่า ภูมิลำเนาของผู้ปกครองจะอยู่อำเภอเมืองพัทลุง ซึ่งเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงมากที่สุด รองลงมาเป็นอำเภอใกล้เคียงที่มีการคมนาคมไปมาสะดวก ส่วนอำเภอที่อยู่ห่างไกลกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงจะมีผู้ปกครองอาศัยอยู่น้อยมาก นั่นแสดงว่าการเลือกสถานที่เรียนแก่บุตรหลาน ผู้ปกครองได้คำนึงถึงปัจจัยระยะทางและการคมนาคมที่สะดวกด้วย

5) ระดับการศึกษา

ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามากที่สุด มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 15.6 ระดับปวส.หรืออนุปริญญาคิดเป็นร้อยละ 13.0 ระดับปริญญาตรี และไม่จบชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.4 และร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ปกครองจำนวนมากจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับสำหรับประชาชนที่มีอายุอยู่ในวัยเท่ากับอายุเฉลี่ยของผู้ปกครอง จึงอาจมีผลทำให้ผู้ปกครองกลุ่มนี้มีข้อจำกัดในการเลือกประกอบอาชีพเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และส่งบุตรหลานเรียนหนังสือ นอกจากนี้ระดับการศึกษาของผู้ปกครองย่อมเป็นตัวบ่งชี้ถึงการส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี นั่นคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาในระดับสูงย่อมให้ความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า

6) สถานภาพการสมรส

ผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกันมากที่สุดมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 77.9 รองลงมา สถานภาพหม้าย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 สมรสแต่แยกกันอยู่ และหย่าร้าง มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 6.5 และมีสถานภาพโสดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 เป็นข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า มีผู้ปกครองเป็นจำนวนมากมีสภาพครอบครัวที่อบอุ่นสมบูรณ์ คือ สมรสและอยู่ด้วยกัน ซึ่งบุคคลที่อยู่ในสภาพของครอบครัวที่สมบูรณ์ย่อมมีสภาพจิตใจที่ดี ทั้งมีโอกาสได้แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองตามที่สังคมกำหนดได้ จึงส่งผลให้บุคคลเหล่านี้สามารถเลี้ยงดูอบรม และให้การศึกษากับบุตรหลาน ได้ดีกว่าบุคคลที่อยู่ในสภาพครอบครัวที่ขัดแย้งไม่สมบูรณ์

4.2.2 โครงสร้างสมาชิกในครัวเรือนของผู้ปกครอง

การนำเสนอโครงสร้างสมาชิกในครัวเรือนของผู้ปกครอง ประกอบด้วย จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกที่กำลังศึกษา จำนวนสมาชิกที่ทำงาน และจำนวนสมาชิกที่ไม่ทำงานและสูงวัย มีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 4.4)

1) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนของผู้ปกครองมีจำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4.7 คน โดยมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.7 คน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และมีจำนวนสมาชิกมากกว่า 4.7 คน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 โดยครัวเรือนที่มีสมาชิกมากที่สุดจะมีสมาชิกจำนวน 10 คน และครัวเรือนที่มีสมาชิกน้อยที่สุดมีสมาชิกจำนวน 2 คน แสดงให้เห็นว่า ครัวเรือนของผู้ปกครองเป็นครัวเรือนขนาดเล็กถึงขนาดกลางมีจำนวนสมาชิกเหมาะสมต่อการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างคนกลุ่มวัยต่างๆ ในครัวเรือนทั้งวัยเด็ก วัยแรงงานและวัยสูงอายุ ซึ่งการมีสัมพันธภาพที่ดีจะทำให้ครัวเรือนนั้นอบอุ่นและนำไปสู่การพัฒนาได้ง่าย ครัวเรือนใดมีจำนวนสมาชิกมากเกินไป อาจทำให้สมาชิกมีอัตราการประพัตในทางที่ไม่ดีสูงกว่าปกติได้ และอาจมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของสมาชิกที่เป็นนักศึกษาได้ ในกรณีที่นักศึกษานั้นไม่ได้รับการดูแล เอาใจใส่จากสมาชิกในครัวเรือนเท่าที่ควร

ตารางที่ 4.4 โครงสร้างสมาชิกในครัวเรือนของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวนเฉลี่ย (คน/ครัวเรือน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังศึกษา	2.0	42.6
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำงาน	2.2	46.8
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ไม่ทำงานและสูงวัย *	0.5	10.6
รวม	4.7	100.0

หมายเหตุ * รวมสมาชิกที่เป็นเด็กเล็ก (ยังไม่เรียนหนังสือ)

2) จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังศึกษา

ครัวเรือนของผู้ปกครองมีจำนวนสมาชิกที่กำลังศึกษาเฉลี่ย 2.0 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 ของจำนวนสมาชิกรวมในครัวเรือน แสดงให้เห็นว่า ครัวเรือนของผู้ปกครองต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตรหลานค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม การลงทุนทางการศึกษาถือเป็นบทบาทหนึ่งที่ครัวเรือนต้องให้ความสำคัญและรับผิดชอบ เนื่องจากทุกคนต้องเรียนให้จบการศึกษาภาคบังคับและการลงทุนทางการศึกษาส่วนใหญ่จะก่อผลเชิงบวกให้กับสังคมอีกด้วย

3) จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำงาน

ครัวเรือนของผู้ปกครองมีจำนวนสมาชิกที่ทำงานเฉลี่ย 2.2 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 ของจำนวนสมาชิกรวมในครัวเรือน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุดตามโครงสร้างของครัวเรือน และจำนวนสมาชิกที่ทำงานเหล่านี้ถือเป็นกำลังสำคัญในการรับภาระค่าใช้จ่าย และภาระการดูแลบุคคลวัยอื่นๆ ของครัวเรือน ถ้าบุคคลเหล่านี้สามารถหารายได้มาจุนเจือหรือเลี้ยงดูสมาชิกในครัวเรือนได้อย่างเพียงพอ ขนาดของสมาชิกในครัวเรือนก็ไม่ใช่ว่าจะเสี่ยงต่อพฤติกรรมการล้มเหลวของนักศึกษา

4) จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ไม่ทำงานและสูงวัย

ครัวเรือนของผู้ปกครองมีจำนวนสมาชิกที่ไม่ทำงานและสูงวัย รวมทั้งสมาชิกที่เป็นเด็กเล็กยังไม่เรียนหนังสือเฉลี่ยครัวเรือนละ 0.5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ของจำนวนสมาชิกรวมในครัวเรือน ซึ่งบุคคลเหล่านี้ ทางด้านเศรษฐกิจถือเป็นภาระต่อการดูแลของผู้ที่ทำงานแล้ว แต่ครัวเรือนของผู้ปกครองมีบุคคลเหล่านี้เป็นจำนวนน้อย สอดคล้องกับการรายงานของชุดินาถ วงศ์สุบรรณ และคณะ (2551) ที่กล่าวว่า ในปีพ.ศ. 2543 ประเทศไทยมีอัตราการพึ่งพิง (Dependency Ratio) วัยแรงงาน 2.7 คน ดูแลผู้สูงวัย 1 คน ส่วนทางด้านสังคมบุคคลเหล่านี้จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาทางสังคมของประเทศเพราะการดูแลผู้สูงอายุ ผู้ไม่มีงานทำเป็นการปลูกฝังค่านิยมไทยในการดูแลเอาใจใส่คนในครอบครัวให้มีความสุข

4.2.3 การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ และการเป็นผู้นำชุมชน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ และการเป็นผู้นำชุมชนของผู้ปกครอง ประกอบด้วย การเป็นสมาชิกกลุ่ม กลุ่มหรือสถาบันที่ผู้ปกครองเป็นสมาชิก การเป็นผู้นำชุมชน และหน้าที่ในการเป็นผู้นำชุมชน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ตารางที่ 4.5)

1) การเป็นสมาชิกกลุ่ม

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 และไม่เป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการอยู่ในสังคมของกลุ่มคนหรือสถาบันต่างๆ ซึ่งเป็นผลดีต่อการเสริมสร้างความสามัคคีของคนในสังคม ทั้งการเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ ยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพ และปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ผู้ปกครองได้ด้วย การที่ผู้ปกครองไม่มีปัญหาเดือดร้อนในเรื่องต่างๆ ย่อมเป็นปัจจัยที่ส่งผลดีไม่ทางตรงหรือทางอ้อมต่อการพัฒนาการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยอีกทางหนึ่ง

2) กลุ่มหรือสถาบันที่ผู้ปกครองเป็นสมาชิก

ผู้ปกครองเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ จะออมทรัพย์มากที่สุด มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาเป็นผู้ปกครองของกลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 สมาชิกสหกรณ์การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 15.2 สมาชิกกลุ่มอื่นๆ ในที่นี้ได้แก่ สหกรณ์และกลุ่มเลี้ยงสัตว์ สหกรณ์ออมทรัพย์ครู คิดเป็นร้อยละ 12.1 และสมาชิกสหกรณ์กองทุนสงเคราะห์สวนยาง คิดเป็นร้อยละ 7.6 เป็นข้อสังเกตได้ว่า ผู้ปกครองจะเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ จะออมทรัพย์มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากเข้าถึงกลุ่มได้ง่าย และนอกจากเป็นการส่งเสริมการออมของสมาชิกแล้ว ยังให้บริการกู้เงินเพื่อนำไปใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้ด้วย ซึ่งการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ตั้งขึ้นในชุมชนหรือหมู่บ้านจะทำให้ประชาชนมีจิตสำนึก และร่วมกันรักษาผลประโยชน์ของตนเองเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น

3) การเป็นผู้นำชุมชน

ผู้ปกครองจำนวนมากไม่เป็นผู้นำชุมชน คือ มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 และเป็นผู้นำชุมชนจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ซึ่งการที่ผู้ปกครองไม่เป็นผู้นำชุมชนอาจเนื่องจากมีระดับการศึกษาต่ำ เช่น ประถมศึกษา หรือมีอาชีพทางการเกษตรและรับจ้าง หรือมีปัญหาส่วนตัวอื่นๆ ทำให้ไม่มีความมั่นใจในตนเองต่อการเสนอตัวเข้าทำงานให้กับชุมชนหรือสังคม ซึ่งการเป็นผู้นำชุมชนจะทำให้ผู้ปกครองมีความกล้าในการคิด การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้ดีและรวดเร็ว และย่อมมีผลต่อการแนะนำส่งเสริมการศึกษาให้แก่บุตรหลานได้ดีกว่าผู้ปกครองที่ไม่เป็นผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.5 การเป็นสมาชิกกลุ่มและการเป็นผู้นำชุมชนของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ	n = 77	
- เป็น	66	85.7
- ไม่เป็น	11	14.3
กลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นสมาชิก*	n = 66	
- กลุ่มลูกค้านาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร	34	51.5
- สหกรณ์การเกษตร	10	15.2
- สหกรณ์กองทุนทำสวนยาง	5	7.6
- กองทุนหมู่บ้าน	31	47.0
- กลุ่มสัจจะออมทรัพย์	39	59.1
- อื่นๆ	8	12.1
การเป็นผู้นำชุมชน	n = 77	
- เป็น	20	26.0
- ไม่เป็น	57	74.0
หน้าที่ในการเป็นผู้นำชุมชน*	n = 20	
- ผู้ใหญ่บ้าน	1	5.0
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	5	25.0
- กรรมการกลุ่มต่าง ๆ	13	65.0
- หมอдин	2	10.0
- ปศุสัตว์อาสา	1	5.0
- อื่นๆ	4	20.0

หมายเหตุ * ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

4) หน้าที่ในการเป็นผู้นำชุมชน

ในการเป็นผู้นำชุมชนของผู้ปกครองนั้น จะมีหน้าที่เป็นกรรมการกลุ่มต่างๆ มากที่สุดคือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ทำหน้าที่หมอдин คิดเป็นร้อยละ 10.0 ผู้ใหญ่บ้านและปศุสัตว์อาสา มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ทำหน้าที่อื่นๆ ซึ่งในที่นี้ได้แก่ กรรมการสถานศึกษา หัวหน้างาน ผู้จัดการสหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ซึ่งการทำหน้าที่เป็นผู้นำชุมชน

ที่ผู้ประกอบการรับผิดชอบนั้น ส่วนใหญ่เป็นหน้าที่เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคนในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีการประกอบอาชีพที่มั่นคง

4.2.4 งานอดิเรกและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาของผู้ปกครอง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์งานอดิเรกและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาของผู้ปกครอง ประกอบด้วย การมีงานอดิเรก ลักษณะของงานอดิเรก การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาของผู้ปกครอง และสื่อที่ใช้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ตารางที่ 4.6)

1) การมีงานอดิเรก

ผู้ประกอบการของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงทั้งหมดจำนวน 77 คน หรือร้อยละ 100.0 มีงานอดิเรกทำ ซึ่งการที่บุคคลมีเวลาได้ทำงานอดิเรกที่ตนเองชอบยอมทำให้ได้ผ่อนคลายจิตใจจากการประกอบอาชีพประจำวัน เป็นผลให้ร่างกายสดชื่น จิตใจแจ่มใส และย่อมมีความรื่นรมย์ในชีวิต ที่มีทัศนคติด้านบวกต่อการดำรงชีวิต ต่อการศึกษาของบุตรหลาน และเรื่องอื่นๆ มากกว่าบุคคลที่ไม่มีงานอดิเรก

2) ลักษณะของงานอดิเรก

งานอดิเรกที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำมากที่สุด คือ ดูโทรทัศน์ มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาเลี้ยงสัตว์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ปลูกต้นไม้ และสังสรรค์พบปะกับเพื่อนมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 37.7 ฟังวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 18.5 อ่านหนังสือพิมพ์ ออกกำลังกาย และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 18.2 ร้อยละ 14.3 และร้อยละ 3.9 ตามลำดับ เป็นข้อสังเกตได้ว่า การดูโทรทัศน์เป็นงานอดิเรกที่ผู้ประกอบการเลือกมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเกือบทุกบ้านมีโทรทัศน์ใช้ จึงสามารถดูได้สะดวก ทั้งมีรายการต่างๆ ที่เกี่ยวกับสาระความรู้ บันเทิง ให้เลือกดูได้ตามความสนใจเกือบทั้งวัน

3) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาของผู้ปกครอง

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา คือมีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 97.4 และไม่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ซึ่งการที่ผู้ประกอบการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา โดยการได้ฟัง ได้เห็น ได้พูดคุยกัน น่าจะทำให้ผู้ประกอบการมีข้อมูลสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาให้แก่เด็กได้ อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้มีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ผู้ปกครองที่ไม่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาจำนวน 2 คนนั้น เป็นผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมเฉลี่ยต่ำสุด กับผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมสูงสุดเป็นอันดับที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นอกจากผู้ประกอบการแล้ว ตัวนักศึกษาเองก็มีบทบาทสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่แพ้กัน

ตารางที่ 4.6 งานอดิเรกและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
งานอดิเรก	n = 77	
- มี	77	100.0
งานอดิเรก*	n = 77	
- ฟังวิทยุ	25	32.5
- ดูโทรทัศน์	62	80.5
- อ่านหนังสือพิมพ์	14	18.2
- ออกกำลังกาย	11	14.3
- ปลูกต้นไม้	29	37.7
- เลี้ยงสัตว์	35	45.5
- สังสรรค์ พบปะกับเพื่อน	29	37.7
- อื่นๆ	3	3.9
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา	n = 77	
- ได้รับ	75	97.4
- ไม่ได้รับ	2	2.6
สื่อที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา*	n = 75	
- วิทยุ	30	40.0
- โทรทัศน์	63	84.0
- หนังสือพิมพ์	21	28.0
- ป้ายประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา	16	21.3
- หัวหน้าหรือผู้นำชุมชน	13	17.3
- เพื่อน	31	41.3
- เสียงตามสายประจำหมู่บ้าน	16	21.3
- สมาชิกในครอบครัว	23	30.7
- อื่นๆ	1	1.3

หมายเหตุ * ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

4) สื่อที่ใช้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา

สื่อที่ผู้ปกครองใช้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารศึกษามากที่สุด คือโทรทัศน์ มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 รองลงมาคือ เพื่อน มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 40.0 สมาชิกในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 30.7 หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 21.3 ได้รับรู้จากฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา และเสียงตามสายประจำหมู่บ้านมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และรับรู้จากหัวหน้าหรือผู้นำชุมชน และอื่นๆ ในที่นี้คือ ข่าวกองสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ผลจากการศึกษาพบว่า สื่อที่มีความสำคัญ มีอิทธิพล และเข้าถึงผู้ปกครองได้มากที่สุดคือ โทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่ผู้ปกครองนักเรียนนิยมใช้เป็นงานอดิเรกมากที่สุดนั่นเอง

4.3 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

การนำเสนอข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักศึกษา ประกอบด้วย อาชีพ รายได้ และการออม ภาระหนี้สินของผู้ปกครอง และสภาพการถือครองที่ดินโดยมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 อาชีพ รายได้ และการออม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ อาชีพ รายได้ และการออม มีรายละเอียด ดังนี้ (ตารางที่ 4.7)

1) อาชีพ

ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำสวนยางพารามากที่สุด คือมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 รองลงมา ทำนา มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 19.5 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.7 เลี้ยงสัตว์ ข้าราชการ และอื่นๆ มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.2 อาชีพที่ผู้ปกครองทำน้อยที่สุดคือ รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ซึ่งเป็นข้อสังเกตได้ว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาประกอบอาชีพทางการเกษตรและรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาอาชีวเกษตรของรัฐบาลภายใต้โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาให้กับบุตรหลานของเกษตรกรและผู้มีรายได้น้อยที่อยู่ในชนบท

2) รายได้

ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 38 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาน้อยกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 และมากกว่า 30,000 บาทมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.1 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 และระหว่าง 15,001 – 20,000 มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และมีรายได้ระหว่าง 25,001 – 30,000 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.6 ซึ่งเป็นข้อสังเกตได้ว่า

ตารางที่ 4.7 อาชีพ รายได้ และการออมของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ	n = 77	
- ทำนา	19	24.7
- ทำสวนยางพารา	20	25.9
- เลี้ยงสัตว์	4	5.2
- ข้าราชการ	4	5.2
- รัฐวิสาหกิจ	1	1.3
- พนักงานบริษัท	1	1.3
- ค้าขาย	9	11.7
- รับจ้าง	15	19.5
- อื่นๆ	4	5.2
รายได้ (บาท/เดือน)	n = 77	
- < 5,000	11	14.3
- 5,000 – 10,000	38	49.3
- 10,001 – 15,000	6	7.8
- 15,001 – 20,000	6	7.8
- 20,001 – 25,000	7	9.1
- 25,001 – 30,000	2	2.6
- > 30,000	7	9.1
การออม	n = 77	
- มีการออม	69	89.6
- ไม่มีการออม	8	10.4
จำนวนเงินที่ออม (บาท/เดือน)	n = 69	
- < 1,000	35	50.7
- 1,000 – 5,000	28	40.5
- 5,001 – 10,000	3	4.3
- 10,001 – 15,000	1	1.5
- 15,001 – 20,000	1	1.5
- > 20,000	1	1.5

รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่สอดคล้องกับรายได้เฉลี่ยของประชากรจังหวัดพัทลุงซึ่งสำนักงานจังหวัดพัทลุง (2551) รายงานว่าประชากรจังหวัดพัทลุงมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี 58,890 บาท หรือมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 4,907.50 บาท ซึ่งการที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตของครอบครัว ทั้งส่งผลกระทบต่อนักศึกษาได้ เพราะผู้ปกครองต้องมีการกัณหาเลี้ยงครอบครัวจนไม่มีเวลาเอาใจใส่ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา ทั้งมีเงินไม่เพียงพอที่จะส่งเสริมสนับสนุนความสามารถทางการเรียนของนักศึกษาได้อย่างเต็มที่

3) การออม

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการออม คือมีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 และไม่มีการออมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ซึ่งจำนวนเงินที่ออมต่อเดือนมากที่สุด คือ น้อยกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาออมเดือนละ 1,000 – 5,000 บาท มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 ออมเดือนละ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.3 ออมเดือนละ 15,001 – 15,000 เดือนละ 15,001 – 20,000 บาท และเดือนละมากกว่า 20,000 บาท มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้คำนึงถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครอบครัว และมีการวางแผนเก็บออมเงินไว้ใช้เมื่อมีความจำเป็นในอนาคต และพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมออมเงินไว้กับกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้มากจะออมเงินเพิ่มอีกกับกลุ่มหรือองค์กรอื่นที่ตนเองเป็นสมาชิก แม้ว่าจำนวนเงินที่เก็บออมต่อเดือนเป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนัก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของผู้ปกครองแต่ละคนแล้ว นับว่าเป็นสัดส่วนที่สูงพอสมควร คือ ประมาณร้อยละ 20 ของรายได้ต่อเดือน ซึ่งการที่ผู้ปกครองมีเงินออมย่อมแสดงถึงศักยภาพในการนำเงินไปส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับความจำเป็นทางการศึกษาของบุตรหลาน ได้เป็นอย่างดี

4.3.2 ภาระหนี้สินของผู้ปกครอง

การนำเสนอภาระหนี้สินของผู้ปกครอง ประกอบด้วย ภาระหนี้สิน แหล่งเงินกู้ และการนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 4.8)

1) ภาระหนี้สิน

ผู้ปกครองเป็นผู้มีภาระหนี้สิน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และไม่มีภาระหนี้สิน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 แสดงให้เห็นว่า การประกอบอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย แม้ว่าผู้ปกครองจะมีการเก็บออมเป็นรายเดือนบ้าง แต่ยังมีผู้ปกครองจำนวนมากต้องพึ่งพิงเงินกู้สำหรับการดำรงชีวิต ซึ่งการมีหนี้สินย่อมเป็นภาระอย่างหนึ่งของผู้ปกครอง ที่อาจมีผลกระทบต่อจิตใจและต่อเวลาที่ใช้ในการเลี้ยงดูอบรมบุตรหลานได้

ตารางที่ 4.8 ภาระหนี้สินของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ภาระหนี้สิน	n = 77	
- มีหนี้สิน	61	79.2
- ไม่มีหนี้สิน	16	20.8
แหล่งเงินกู้*	n = 61	
- ในระบบ	44	72.1
- นอกกระบบ	2	3.3
- ทั้งในระบบและนอกกระบบ	15	24.6
แหล่งเงินกู้ในระบบ*	n = 59	
- สหกรณ์การเกษตร	6	10.2
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	29	49.2
- ธนาคารอาคารสงเคราะห์	3	5.1
- ธนาคารออมสิน	3	5.1
- ธนาคารพาณิชย์	2	3.4
- กองทุนหมู่บ้าน	38	64.4
- อื่นๆ	7	11.9
แหล่งเงินกู้นอกกระบบ*	n = 17	
- ญาติพี่น้อง	13	76.5
- เพื่อนบ้าน	8	47.1
การนำเงินกู้มาใช้ประโยชน์*	n = 61	
- ประกอบอาชีพ	42	68.9
- การศึกษาของบุตรและผู้ที่อยู่ภาวะ	18	29.5
- การอุปโภค บริโภคทั่วไป	13	21.3
- ซื้อทรัพย์สิน	13	21.3
- อื่นๆ	5	8.2

หมายเหตุ * ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

2) แหล่งเงินกู้

ผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ คือมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1 รองลงมา กู้เงินจากแหล่งทั้งในระบบและนอกระบบ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 และกู้จากแหล่งนอกระบบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 แหล่งเงินกู้ในระบบที่ผู้ปกครองนิยมกู้เงินมากที่สุดคือ กองทุนหมู่บ้าน มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมา กู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 กู้จากแหล่งอื่นๆ ในที่นี้ได้แก่ สหกรณ์ออมทรัพย์ครู สหกรณ์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 11.9 กู้จากสหกรณ์การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 10.2 กู้จากธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารออมสินมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และกู้จากธนาคารพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 3.4 เป็นข้อสังเกตได้ว่า ผู้ปกครองนิยมกู้เงินจากกองทุนหมู่บ้านมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลสมัยที่ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีการจัดสรรเงินให้แก่หมู่บ้านต่างๆ หมู่บ้านละ 1 ล้านบาท เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและช่วยเหลือผู้เดือนร้อนในระดับรากหญ้า จึงทำให้ผู้ปกครองเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้ง่าย ส่วนแหล่งเงินกู้นอกระบบถึงแม้ว่าจะสามารถกู้ได้สะดวกรวดเร็วกว่า แต่มีอัตราดอกเบี้ยที่สูงจึงทำให้ผู้ปกครองนิยมกูน้อย คือ มีจำนวน 17 คน โดยในจำนวนนี้กู้จากญาติพี่น้อง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมา กู้จากเพื่อนบ้าน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1

3) การนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์

ผู้ปกครองกู้เงินมาใช้เพื่อการประกอบอาชีพมากที่สุด มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมา กู้มาใช้สำหรับการศึกษาของบุตรและผู้ที่อยู่ภาวะ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 กู้มาเพื่อการอุปโภค บริโภคทั่วไป และกู้มาซื้อทรัพย์สินมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และกู้มาใช้ประโยชน์อื่นๆ ในที่นี้คือ สร้างบ้านอาศัย มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.2 แสดงว่า มีผู้ปกครองจำนวนมากได้กู้เงินมาใช้สำหรับการลงทุนในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องจากมีเงินทุนไม่เพียงพอ หรือได้ลงทุนในอาชีพที่ไม่คุ้มทุนทำให้มีรายได้จากการประกอบอาชีพไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต จึงต้องกู้เงินมาใช้หมุนเวียนสำหรับลงทุนและเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4.3.3 สภาพการถือครองที่ดิน

การนำเสนอสภาพการถือครองที่ดินของผู้ปกครองประกอบด้วย การถือครองที่ดิน และลักษณะที่อยู่อาศัย โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 สภาพการถือครองที่ดินของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การถือครองที่ดิน (ไร่)	n = 77	
- < 20	57	74.0
- 20 - 40	16	20.8
- 41 - 60	3	3.9
- > 60	1	1.3
เฉลี่ย	13.60	
ลักษณะที่อยู่อาศัย	n = 77	
- บ้านพัก ซึ่งที่ทำงานจัดให้	2	2.6
- บ้านเช่า	1	1.3
- บ้านของตนเอง	74	96.1

1) การถือครองที่ดิน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการถือครองที่ดินจำนวนน้อยกว่า 20 ไร่ คือมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมา ถือครองที่ดินระหว่าง 20 - 40 ไร่ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ถือครองที่ดินระหว่าง 41 - 60 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 3.9 และถือครองที่ดินจำนวนมากกว่า 60 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.3 โดยผู้ปกครองมีการถือครองที่ดินเฉลี่ย 13.6 ไร่ ซึ่งหากผู้ปกครองรู้จักนำทรัพยากรที่ดินที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว จะทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขที่เพียงพอ ทั้งยังสามารถใช้ที่ดินดังกล่าวสนับสนุนส่งเสริมการเรียนด้านการเกษตรแก่นักศึกษาได้ด้วย อย่างไรก็ตามยังมีผู้ปกครองจำนวนหนึ่งที่ถือครองที่ดินเฉพาะที่อยู่อาศัยเท่านั้น คือ มีจำนวนไม่ถึง 1 ไร่ จึงทำให้ผู้ปกครองเหล่านี้ต้องหาเลี้ยงชีพด้วยการทำงานรับจ้าง

2) ลักษณะที่อยู่อาศัย

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเอง คือมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 96.1 อาศัยบ้านพักซึ่งที่ทำงานจัดให้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และอาศัยบ้านเช่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย ทำให้ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการเก็บเงินไว้สร้างบ้าน จึงสามารถตัดสินใจนำเงินไปใช้ประโยชน์เพื่อสนับสนุนการศึกษาของบุตรหลานได้ง่ายขึ้น

4.4 ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

การศึกษาทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพรวมของทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกศึกษาทักษะของผู้ปกครองเป็น 3 ด้านคือ ทักษะต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงและหลักสูตร ทักษะต่อตัวผู้ปกครองเอง และทักษะต่อนักศึกษา ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้ (ตารางที่ 4.10)

4.4.1 ทักษะของผู้ปกครองต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงและหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ทักษะของผู้ปกครองต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงและหลักสูตร ซึ่งแยกพิจารณาในภาพรวมและรายประเด็น มีรายละเอียดดังนี้

1) ระดับทัศนคติในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ภาพรวมทัศนคติของผู้ปกครองต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงและหลักสูตร พบว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 แสดงว่า ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง จึงตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อที่นี่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ดีของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงจาก ครู นักศึกษารุ่นพี่ ศิษย์เก่า และบุคคลอื่นๆ นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังมีทัศนคติที่ดีต่อครู ต่อหลักสูตร และต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงได้จัดประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียน ทำให้ครูกับผู้ปกครองมีความใกล้ชิดกัน และผู้ปกครองมีโอกาสดำเนินการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนและความประพฤติของนักศึกษาจากครูที่ปรึกษาเสมอ ทั้งนี้มีโอกาสได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีการพัฒนาและแก้ปัญหการเรียนการสอนบ่อยครั้ง จึงทำให้มีทัศนคติที่ดี

2) ระดับทัศนคติด้านรายประเด็น

ผลการพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติดีในทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดเท่ากับ 4.48 ต่อประเด็น การเรียนที่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการเรียนที่สถานศึกษาอื่น รองลงมา คือ การเรียนภาคปฏิบัติจะให้นักศึกษามีทักษะและประสบการณ์ทางอาชีพที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 และมีทัศนคติดีต่อทุกประเด็นที่เหลือ คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจให้นักศึกษาเข้าเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นว่าการเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงจะให้นักศึกษาเรียนจบหลักสูตร ได้แน่นอน ผู้ปกครองเห็นด้วยกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ครูที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงมีความพร้อมและเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาอย่างทั่วถึง ครูที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักศึกษาเสมอ และการเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงทำให้นักศึกษามีความสุขและอยากไปเรียน

ตารางที่ 4.10 ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็น	ระดับทัศนคติ
ด้านที่ 1 ทัศนคติต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี พัทลุงและหลักสูตร		
ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจให้นักศึกษาเข้าเรียน ที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง (วชท.พัทลุง)	4.01	ดี
ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นว่าการเรียนที่ วชท.พัทลุง จะให้นักศึกษาเรียนจบหลักสูตรได้แน่นอน	4.16	ดี
ผู้ปกครองเห็นด้วยกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.21	ดี
การเรียนภาคปฏิบัติจะให้นักศึกษามีทักษะและ ประสบการณ์ทางอาชีพที่ดี	4.44	ดี
ครูที่ วชท.พัทลุง มีความพร้อมและดูแลเอาใจใส่ นักศึกษาอย่างทั่วถึง	3.99	ดี
ครูที่วชท.พัทลุง รับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครอง และนักศึกษาเสมอ	3.90	ดี
การเรียนที่ วชท.พัทลุง เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการ เรียนที่สถานศึกษาอื่น	4.48	ดี
การเรียนที่ วชท.พัทลุง ทำให้นักศึกษามีความสุข และอยากไปเรียน	3.94	ดี
เฉลี่ย	4.09	ดี
ด้านที่ 2 ทัศนคติต่อตัวผู้ปกครองเอง		
ผู้ปกครองคอยสอบถาม เอาใจใส่ และช่วยเหลือ เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาเสมอ	4.31	ดี
ผู้ปกครองพูดคุย ให้กำลังใจ ในการเรียนแก่นักศึกษา เสมอ	4.31	ดี
ผู้ปกครองวางแผนจะให้นักศึกษาเรียนต่อในระดับที่ สูงขึ้นอีก	4.38	ดี
เฉลี่ย	4.33	ดี

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็น	ระดับทัศนคติ
ด้านที่ 3 ทัศนคติต่อนักศึกษา		
การเรียนที่ วยท.พัทลุง จะทำให้นักศึกษาสามารถหา งานทำได้ง่าย	4.09	ดี
เมื่อจบการศึกษาแล้วผู้ประกอบการต้องการให้นักศึกษา ทำงานกับผู้ประกอบการเพื่อปรับปรุงพัฒนากิจการให้ดีขึ้น	3.39	ดีปานกลาง
การศึกษาจะทำให้นักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคมที่ดี	4.57	ดีมาก
เฉลี่ย	4.02	ดี
เฉลี่ยทั้งหมด	4.15	ดี

4.4.2 ทัศนคติของผู้ปกครองต่อตัวผู้ปกครองเอง

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองต่อตัวผู้ปกครองเอง ซึ่งแยกพิจารณา
ในภาพรวม และรายประเด็น มีรายละเอียดดังนี้

1) ระดับทัศนคติในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองต่อตัวของผู้ปกครองเอง พบว่า
ผู้ปกครองมีทัศนคติในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 แสดงว่า ผู้ปกครองเห็นว่
การที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีนั้น ปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง
คือ ตัวของผู้ปกครองเองต้องให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้นักศึกษาเสมอ

2) ระดับทัศนคติดรายประเด็น

ผลการพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติดีในทุกประเด็น โดย
มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดเท่ากับ 4.38 ต่อประเด็น ผู้ปกครองวางแผนจะให้นักศึกษาเรียนต่อ
ในระดับที่สูงขึ้นอีก รองลงมา มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเท่ากัน คือ 4.13 ต่อประเด็น ผู้ปกครอง
คอยสอบถามเอาใจใส่และช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาเสมอ และผู้ปกครองพูดคุยให้
กำลังใจในการเรียนแก่นักศึกษาเสมอ

4.4.3 ทัศนคติของผู้ปกครองต่อนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองต่อนักศึกษา ซึ่งแยกพิจารณาในภาพรวม
และรายประเด็น มีรายละเอียดดังนี้

1) ระดับทัศนคติในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ภาพรวมทัศนคติของผู้ปกครองต่อนักศึกษา พบว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 แสดงว่า ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนทางด้านเกษตรจะทำให้ นักศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย เพราะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และจะทำให้ นักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคมได้

2) ระดับทัศนคติดรายประเด็น

ผลการพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้ปกครองมีระดับทัศนคติเป็น 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี และปานกลาง ดังนี้

2.1) ระดับทัศนคติดีมาก

ผู้ปกครองมีทัศนคติในระดับดีมากต่อประเด็น การศึกษาจะทำให้ นักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี แสดงว่า ผู้ปกครองเห็นว่าการศึกษามีความสำคัญต่อฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคล บุคคลที่ได้รับการศึกษาในระดับที่เหมาะสมย่อมสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้ดีกว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษาน้อย

2.2) ระดับทัศนคติดี

ผู้ปกครองมีทัศนคติในระดับดีต่อประเด็น การเรียนที่วศท.พัทลุงจะทำให้ นักศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย แสดงว่า ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนทางด้านเกษตร นักศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย หากไม่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัว หรือรับราชการได้ ก็ยังสามารถทำงานอื่นได้ เพราะมีบริษัทหรือฟาร์มเอกชนที่ทำธุรกิจทางการเกษตรมากมาย เช่น ฟาร์มสุกร ฟาร์มไก่ เป็นต้น

2.3) ระดับทัศนคติดีปานกลาง

ผู้ปกครองมีทัศนคติในระดับดีปานกลางต่อประเด็น เมื่อจบการศึกษาแล้ว ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาทำงานกับผู้ปกครองเพื่อปรับปรุงพัฒนากิจการให้ดีขึ้น แสดงว่า เป้าหมายที่ผู้ปกครองให้นักศึกษาเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงยังไม่ชัดเจนว่า ต้องการให้ทำกิจการที่บ้านกับผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่มีกิจการทางด้าน การเกษตร หรือมีกิจการขนาดเล็กที่ไม่สามารถขยายได้ หรืออาจคิดว่าอาชีพที่ทำอยู่นั้นรายได้ไม่เหมาะสมกับนักศึกษา จึงต้องการให้นักศึกษาประกอบอาชีพอื่น เช่น รับราชการ ทำงานบริษัท หรือฟาร์มเอกชน ซึ่งเป็นความคิดที่สอดคล้องกับความคิดของคนไทยส่วนใหญ่ในสังคมชนบท ที่ภาคภูมิใจต่อการเห็นบุตรหลานที่สำเร็จการศึกษาแล้วทำงานในเมืองมากกว่ากลับมาช่วยพัฒนาท้องถิ่นหรือบ้านเกิด แม้ว่าระดับทัศนคติของผู้ปกครองจะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั้งหมดของการจัดการศึกษาในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิตตามนโยบายของรัฐบาล

แต่อย่างน้อยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาได้บางส่วน หากนักศึกษาที่จบ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์แล้ว สามารถนำวิชาชีพที่ได้รับ ไปใช้ ในการประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัว และเป็นกำลังสำคัญในการผลิตทาง การเกษตรของประเทศไทยในอนาคต

เมื่อพิจารณาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีพัทลุงในภาพรวม พบว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น เท่ากับ 4.15 แสดงว่า ผู้ปกครองยอมรับและมีความมั่นใจว่าการเรียนที่วิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีพัทลุงจะสามารถทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม ตลอดจนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน สามารถไปทำงานและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งจากการที่ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนของบุตรหลานนี้เอง จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงอยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีค่า GPA เฉลี่ย เท่ากับ 2.87 ซึ่งสอดคล้องกับสุชาดา รูปทอง (อ้างใน สุรัตน์ เตียวเจริญ, 2543) ที่กล่าวถึงทัศนคติของพ่อแม่ต่อการศึกษาว่า ทัศนคติของพ่อแม่ที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเรียนของ เด็กต่างกันด้วย ในกรณีที่พ่อแม่เห็นความสำคัญของการศึกษาก็จะสนับสนุนทุกอย่างเพื่อให้ลูก ขยันเรียนและเรียนจบในระดับการศึกษาที่สูง

4.5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและทางสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจและทางสังคมของผู้ปกครองที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง โดยแบ่ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ออกเป็น 2 ระดับ คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับค่า GPA เฉลี่ย และมากกว่าค่า GPA เฉลี่ย โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.5.1 ปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

จากกรอบแนวคิดของผู้วิจัย ได้กำหนดปัจจัยทางสังคมไว้ ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารการศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ และการเป็นผู้นำชุมชน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ (ตารางที่ 4.11)

ผลจากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรส ของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษา

ปัจจัย	ค่าสถิติ χ^2	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
- เพศ	0.937	NS
- อายุ	1.945	NS
- ภูมิลำเนา	8.483	NS
- ระดับการศึกษา	13.687	*
- สถานภาพการสมรส	10.966	*
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	0.733	NS
- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา	0.003	NS
- การเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ	0.217	NS
- การเป็นผู้นำชุมชน	0.041	NS

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

NS หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

1) ระดับการศึกษา

พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง กล่าวคือ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าซึ่งสอดคล้องกับธีระยุทธ เหล่าพาณิชย์ และคณะ (อ้างใน ปณตนนท์ เกียรประภากุล, 2546) ที่พบว่า บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาสูง จะเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาจึงพยายามชักจูงนักศึกษาให้เอาใจใส่ในการเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อยกว่าจึงทำให้นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า และสอดคล้องกับ Coster (อ้างใน ปณตนนท์ เกียรประภากุล, 2546) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางครอบครัวกับผลการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาเป็นตัวแปรหนึ่งที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนที่บิดามารดา มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสที่จะได้รับการเรียนรู้ วิธีการเรียน การแก้ปัญหา และความรู้ต่างๆ จากบิดามารดาของตนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีระดับการศึกษาต่ำ จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงย่อมสามารถช่วยเหลือ แนะนำ แก้ปัญหาในการเรียนให้แก่นักศึกษา ได้ดีกว่าบิดามารดาหรือ

ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ มักมีรายได้ต่ำ อาชีพไม่มั่นคง จึงต้องยุ่งกับการก้าหาเลี้ยงครอบครัว ไม่มีเวลาเอาใจใส่บุตรหลาน และไม่สามารถส่งเสริมการเรียนของบุตรหลานได้ดีเท่าที่ควร

2) สถานภาพการสมรส

พบว่า สถานภาพการสมรสของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง กล่าวคือ นักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่อยู่ในสภาพครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีสถานภาพอื่น ได้แก่ หย่าร้าง หม้าย โสด และสมรสแต่แยกกันอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับสุรรัตน์ เตียวเจริญ (2543) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่าครึ่งสูญเสียบิดามารดา หรือบิดามารดาแยกกันอยู่ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกลดลง เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และสอดคล้องกับปณตพันธ์ เกียรประภากุล (2546) ที่พบว่า กรณีที่บิดามารดาของนักเรียนหย่าร้างและแยกกันอยู่ส่งผลกระทบต่อนักเรียนส่วนใหญ่ด้านของความรู้สึกขาดความอบอุ่น ทำให้นักเรียนที่บิดามารดาความสัมพันธ์แตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดาความสัมพันธ์ในระดับปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาความสัมพันธ์ในระดับต่ำ จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงว่าการที่นักศึกษาได้อยู่ในสภาพครอบครัวที่สมบูรณ์ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความรักใคร่ปรองดองกันย่อมทำให้นักศึกษามีความสุข มีความมั่นคงในจิตใจ สามารถเรียนได้ดีกว่าอยู่ในสภาพของครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความขัดแย้งหรือแตกแยกกัน

ส่วนปัจจัยทางสังคมอื่นๆ คือ เพศ อายุ ภูมิลำเนา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ และการเป็นผู้นำชุมชน ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ปกครองจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีอายุเท่าไร มีภูมิลำเนาในจังหวัดพัทลุงหรือจังหวัดอื่นในครัวเรือนจะมีจำนวนสมาชิกมากหรือน้อย เป็นผู้ที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาหรือไม่ ได้รับ เป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ หรือไม่ และเป็นผู้นำชุมชนหรือไม่เป็นผู้นำชุมชน ก็ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

4.5.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

จากกรอบแนวคิดของผู้วิจัย ได้กำหนดปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ รายได้ การออม ภาระหนี้สิน และการถือครองที่ดิน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ปัจจัย	ค่าสถิติ χ^2	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
- อาชีพ	6.275	NS
- รายได้	4.497	NS
- การออม	0.398	NS
- ภาระหนี้สิน	0.544	NS
- การถือครองที่ดิน	5.383	NS

หมายเหตุ NS หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพ รายได้ การออม ภาระหนี้สิน และการถือครองที่ดิน ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง กล่าวคือไม่ว่าผู้ปกครองของนักศึกษาจะมีอาชีพอะไร คือ ทำสวนยางพารา ทำนา รับจ้าง รับราชการค้าขาย หรืออื่นๆ จะมีรายได้ต่อเดือนมากน้อยเท่าไร จะมีการออมหรือไม่มีการออม เป็นผู้มีภาระหนี้สินหรือไม่ และมีการถือครองที่ดินจำนวนมากน้อยเท่าไร ก็ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นส่วนของการสรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ อุปสรรคในการวิจัย และ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง (2) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของ ผู้ปกครองนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง (3) ทศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการ เรียนของนักศึกษา และ 4) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า นี้ คือ ผู้ปกครองของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 และปวช.3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งหมดจำนวน 77 คน โดยใช้แบบสอบถาม เชิงโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติไคสแควร์ จากการวิเคราะห์ ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1) สภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีพัทลุง

เนื่องจากนักศึกษาทุกรายที่เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี พัทลุงภายใต้โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต จะได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนตลอด ระยะเวลาการศึกษา 3 ปี ทั้งมีหอพักในวิทยาลัยให้อยู่ฟรี และได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคนละ 5,000 บาทต่อปี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการทำโครงการเกษตรเพื่อยังชีพและเป็นค่าอาหารใน ระหว่างเรียน อย่างไรก็ตามมีนักศึกษาเพียง 1 ใน 3 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ใช้สวัสดิการ พักในหอพักที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงจัดให้ ทั้งนี้เนื่องจากภูมิฐานะของนักศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมืองพัทลุง และอำเภอใกล้เคียง ซึ่งทำให้มีความสะดวกที่นักศึกษา จะเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับวิทยาลัย

ข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีบิดามารดาเป็นผู้ปกครอง ซึ่ง นับว่านักศึกษามาจากครอบครัวที่อบอุ่น และในรอบ 1 เดือนนักศึกษส่วนใหญ่คือร้อยละ 97.4 มีโอกาสพบกับผู้ปกครอง โดยร้อยละ 57.4 ได้พบกับผู้ปกครองทุกวัน จากองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น เป็นเหตุให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีค่า ระดับคะแนนเฉลี่ยตามกรอบการศึกษาเท่ากับ 2.87

2) สภาพทางสังคมของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักศึกษาทุกรายนับถือศาสนาพุทธ มีอายุเฉลี่ย 45.83 ปี มีระดับการศึกษาในระบบไม่สูงมากนัก กล่าวคือ กว่า 2 ใน 3 ของผู้ปกครองมีการศึกษาสูงสุดเพียงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างไรก็ตามความเป็นอยู่ในครอบครัวของผู้ปกครองวัดจากสถานะทางครอบครัวจัดอยู่ในเกณฑ์ครอบครัวอบอุ่น โดยผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกันถึงร้อยละ 80

ขนาดครอบครัวของผู้ปกครองจัดอยู่ในระดับครอบครัวขนาดเล็กถึงกลาง โดยมีสมาชิกเฉลี่ยในครัวเรือน 4.7 คน ในจำนวนนี้เป็นสมาชิกที่ทำงานและสร้างรายได้ 2.2 คนที่เหลือเป็นสมาชิกที่กำลังศึกษาและสมาชิกที่ไม่ทำงานหรือสูงวัยและเด็กเล็ก แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในครัวเรือนที่ทำงาน 1 คน จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของสมาชิกในครัวเรือนประมาณ 2 คน

จุดเด่นเชิงสังคมของผู้ปกครอง คือ ร้อยละ 85.7 ของผู้ปกครองเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ กองทุนหมู่บ้าน สหกรณ์การเกษตร และสมาชิกลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งการมีสถานะทางสังคมโดยการเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งแลกเปลี่ยนปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาในการทำมาหากิน การศึกษาของบุตรหลาน และปัญหาอื่นๆ ระหว่างสมาชิกด้วยกันได้เป็นอย่างดี

3) สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักศึกษา จำนวน 3 ใน 4 มีอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง โดยอาชีพเกษตรกรรมที่ทำมากที่สุด คือ ทำสวนยางพารา และทำนา มีการถือครองที่ดินเฉลี่ยครอบครัวละ 13.60 ไร่ ผู้ปกครองมากกว่าครึ่งมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตจึงต้องมีการกู้ยืมเงินมาใช้ประโยชน์ โดยร้อยละ 80 ของผู้ปกครองเป็นผู้มีภาระหนี้สิน

ข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ แม้ว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีรายได้ต่อเดือนไม่มากนัก และมีภาระหนี้สิน แต่ผู้ปกครองก็ได้สังเกตเห็นประโยชน์ของการวางแผนเก็บเงินไว้ใช้ในอนาคต ทำให้มีผู้ปกครองถึงร้อยละ 90 ได้มีการออมเงินทุกเดือน โดยส่วนใหญ่จะมีเงินฝากต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

4) ทักษะคิดของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

ผู้ปกครองมีทักษะคิดต่อการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมในระดับดี และเมื่อจำแนกทักษะคิดเป็น 3 ด้าน คือ ทักษะคิดต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงและหลักสูตร ทักษะคิดต่อตัวผู้ปกครองเอง และทักษะคิดต่อนักศึกษา ผู้ปกครองมีทักษะคิดในระดับดีต่อทุกด้าน

ซึ่งการที่ผู้ปกครองมีระดับทัศนคติที่ดีต่อการเรียนของนักศึกษา จะมีอิทธิพลให้ผู้ปกครองช่วยส่งเสริม สนับสนุนการเรียนของนักศึกษาให้มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดี

ข้อสังเกตที่น่าสนใจต่อระดับทัศนคติของผู้ปกครอง คือ จากประเด็นทัศนคติ 14 ประเด็น ผู้ปกครองมีระดับทัศนคติที่ดีต่อ 12 ประเด็น แต่สำหรับประเด็นที่ว่า เมื่อจบการศึกษาแล้วผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาทำงานกับผู้ปกครองเพื่อปรับปรุงพัฒนากิจการให้ดีขึ้น ผู้ปกครองมีทัศนคติต่อประเด็นนี้ในระดับคิปานกลาง และมีระดับทัศนคติดีมากต่อประเด็นที่ว่า การศึกษาจะให้นักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักศึกษาที่เป็นบุตรหลานได้เรียนหนังสือ นั้น ผู้ปกครองคาดหวังว่าเมื่อนักศึกษาจบการศึกษาแล้วต้องการให้นักศึกษาได้ประกอบอาชีพอื่นตามที่นักศึกษาต้องการ เพื่อให้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้น มากกว่าต้องการให้ทำงานกับผู้ปกครองเอง

5) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

ปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มี 2 ปัจจัย คือ ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง โดยมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ ซึ่งเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีความขัดแย้งแตกแยก และผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับต่ำ

จุดเด่นที่น่าสนใจ คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ซึ่งได้แก่ อาชีพ รายได้ การถือครองที่ดิน การออม และภาระหนี้สิน ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนภายใต้โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต นักศึกษาได้เรียนฟรี มีที่พักฟรีภายในวิทยาลัย และได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลสำหรับทำโครงการเกษตรและเป็นค่าอาหาร ทั้งยังมีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สำหรับนักศึกษาที่เดือดร้อนทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ทำให้นักศึกษาทุกคนได้รับความเสมอภาคต่อค่าใช้จ่ายในการเรียน ส่งผลให้ปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาเรื่อง สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง จะเป็นประโยชน์ต่อ

ผู้ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับนักศึกษา ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษา ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้นได้ ดังนี้

1) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครองกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง พบว่า สถานภาพทาง ครอบครัวของผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่มีสถานภาพอื่นๆ ซึ่งอาจเนื่องจากว่า ผู้ปกครองที่มีสถานะทาง ครอบครัวสมรสและอยู่ด้วยกันจัดเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ซึ่งแน่นอนย่อมมีความใกล้ชิดกับ บุตรหลานของตนเอง ทั้งได้มีการปรึกษาหารือเรื่องการเรียนรู้กับบุตรหลานอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึง มีข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ได้ให้ความสำคัญกับนักศึกษาที่มี ผู้ปกครองเป็นผู้มีสถานภาพทางครอบครัวอื่นๆ เช่น สมรสแต่แยกกันอยู่ หย่าร้าง หม้าย โดยการ จัดทำโครงการฝึกอบรมหรือจัดกิจกรรมให้ความรู้เฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มี สถานภาพดังกล่าว อาจเป็น โครงการที่จัดกิจกรรมเฉพาะสำหรับนักศึกษาเพียงอย่างเดียว หรือ ผู้ปกครองอย่างเดียว หรือผู้ปกครองกับนักศึกษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบแบบโครงการว่า มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เพื่ออะไร เช่น โครงการสายใยรักครอบครัว เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อ เสริมสร้างความรัก ความเข้าใจระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง โดยให้นักศึกษากับผู้ปกครองได้มี โอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งลักษณะการจัดกิจกรรมอาจจัดคละกันระหว่างนักศึกษาที่มี ครอบครัวปกติกับนักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาเพื่อ ไม่ให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกแปลกแยก แต่ ให้จัดเน้นกลุ่มนักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหา มากกว่านักศึกษาปกติทั่วไป

2) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครองกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง พบว่า ผู้ปกครองที่มี ระดับการศึกษาสูง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับ การศึกษาน้อยกว่า ซึ่งอาจเนื่องจากว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความเข้าใจในระบบการ เรียนและสามารถชี้แนะการเรียนให้แก่แก่นักศึกษาได้ดีกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาน้อยกว่า ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ได้ให้ความสำคัญต่อผู้ปกครอง ที่มีระดับการศึกษาน้อย เช่น ผู้ปกครองที่ไม่จบระดับประถมศึกษา และผู้ปกครองที่จบระดับ การศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยการจัดโครงการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองกลุ่มนี้ เช่น จัด กิจกรรมปฐมนิเทศผู้ปกครองเพื่อให้มีความเข้าใจหลักสูตร วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้สำหรับการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาของบุตรหลานได้ดียิ่งขึ้น

3) จากการศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา ผลจาก การศึกษาชี้ว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีมากต่อประเด็นที่ว่า การศึกษาจะให้นักศึกษามีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมที่ดี ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงควรให้

ความสำคัญต่อผลการศึกษาในประเด็นดังกล่าว โดยการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักศึกษา เพื่อจะได้สังเกตเห็นว่า หลังจากจบการศึกษาแล้วนักศึกษามีช่องทางจะประกอบอาชีพอะไร ได้บ้าง อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งน่าจะช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าเรียนในแต่ละวิชาอย่างมีจุดมุ่งหมายมากขึ้น

4) จากการศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา ผลจากการศึกษาชี้ว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติปานกลางต่อประเด็นที่ว่า เมื่อจบการศึกษาแล้วผู้ปกครอง ต้องการให้นักศึกษาทำงานที่บ้านกับผู้ปกครองเพื่อปรับปรุงพัฒนากิจการให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุงควรให้ความสำคัญต่อผลการศึกษาในประเด็นดังกล่าว โดยสนับสนุนให้นักศึกษาทำโครงการเกษตรหรือโครงการอาชีพเพื่อหารายได้ ระหว่างเรียน ภายใต้การดูแลของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจประจำสถานศึกษา เพื่อสร้างประสบการณ์ และความสามารถทางด้านอาชีพให้แก่นักศึกษาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งลักษณะของโครงการอาจเป็นโครงการที่นักศึกษาทำร่วมกับเพื่อนหรือทำร่วมกับผู้ปกครองก็ได้ เมื่อนักศึกษามีประสบการณ์ มีทักษะความสามารถ และมีรายได้จากโครงการดังกล่าว จะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในอาชีพมากขึ้น และสามารถกลับไปประกอบอาชีพในถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเองได้ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต

5) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยทางสังคมของผู้ปกครอง คือ ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรสของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง และ/หรือผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ และ/หรือนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีสถานภาพอื่น เช่น สมรสแต่แยกกันอยู่ หย่าร้าง หม้าย ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะต่อครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนว่า ในการดูแลนักศึกษาหรือจัดการเรียนการสอน รายวิชาต่างๆ ควรจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติของนักศึกษาทุกคน หากพบว่านักศึกษาผู้ใดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจากปัจจัยสภาพทางสังคมของผู้ปกครองดังกล่าว ครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนควรดูแล เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และส่งเสริมนักศึกษาเหล่านี้เป็นพิเศษ

5.3 อุปสรรคในการวิจัย

ในการศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลให้ โดยการชี้แจงทำความเข้าใจถึงวิธีการเก็บข้อมูลแก่นักศึกษาทุกคน และฝากแบบสอบถามให้นักศึกษานำไปมอบให้ผู้ปกครองกรอกข้อมูลให้ แต่เนื่องจาก

ในภาคเรียนที่ดำเนินการวิจัยอยู่นี้ (ภาคเรียนที่ 2 / 2551) ผู้วิจัยไม่ได้ทำการสอนนักศึกษาทุกระดับชั้น จึงไม่มีโอกาสพบกับนักศึกษาได้บ่อย ทำให้นักศึกษาไม่นำแบบสอบถามมาคืนตามวัน เวลา ที่ได้ตกลงกันไว้ โดยได้รับแบบสอบถามคืนล่าช้ากว่ากำหนด และแบบสอบถามมีความไม่สมบูรณ์หลายชุด ทำให้ผู้วิจัยต้องไปสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลใหม่ จึงใช้เวลาในการเก็บข้อมูลนานกว่าที่ได้วางแผนไว้บ้าง

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางสำหรับผู้สนใจทำการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในประเด็นต่างๆ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงพัฒนานักศึกษากลุ่มนี้
- 2) ในการทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง ผู้วิจัยควรดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง เพื่อจะได้ข้อมูลที่ถูกต้องรวดเร็ว และได้พบกับสภาพปัญหาที่แท้จริงของผู้ปกครอง

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. 2539. “**เกษตรเพื่อชีวิต**” การศึกษาสำหรับอนาคตของบุตรหลานเกษตรกรและ
ชาวชนบท. เอกสารแผ่นพับ. ศูนย์ประสานงานการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต
 กรมอาชีวศึกษา.
- กรมอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: บริษัท
 พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2521. **ประมวลศัพท์ทางวิชาการ**. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองการพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงใหม่
 พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาเกษตรกรรม**. อุดลำนานา
- เกษตรชัย และหิม. 2548. **องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**. [ออนไลน์]. URL:
<http://www.thaiedresearch.org/result/result.php?id=8049> [สืบค้นเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม
 2550]
- ขวัญชัย สงวนพงษ์. 2546. **ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชา
 ช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
 ทหารลาดกระบัง.
- จิตติมา บัวมาศ. 2546. **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 หลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมศิลปากร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
 อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชูดินาฏ วงศ์สุบรรณ และคณะ. 2551. “**กรอบทิศทางนโยบายประชากรกับการพัฒนา**”. **วารสาร
 เศรษฐกิจและสังคม**. ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. 2551): หน้า 46.
- ชนาธิป เพชรนิล. 2550. **ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชา
 ช่างไฟฟ้ากำลัง มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์**. [ออนไลน์]. URL: [http://ntc.
 pnu.ac.th/research/meeting/example%20research%20train.doc](http://ntc.pnu.ac.th/research/meeting/example%20research%20train.doc) [สืบค้นเมื่อวันที่ 15
 สิงหาคม 2550]
- ดวงใจ ผัดวัง. 2541. **ปัจจัยภายในโรงเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา อำเภอเมืองลำปาง**. การค้นคว้าอิสระ
 ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. 2543. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บรรชกร กล้าหาญ. 2542. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตร
เพื่อชีวิต. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปณตนนท์ เกียรติประภากุล. 2546. ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประดินันท์ อุปรมย์. 2549. เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1-7 .
พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รพีพร เขียนทอง. 2549. ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีโรงเรียนบันนังสตา. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วโรภาส ศรีพันธ์. 2540. ปัญหาที่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษาต่ำกว่า
เกณฑ์การจบการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด. ร้อยเอ็ด: วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด.
- วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง. 2551. ข้อมูลสรุปจำนวนนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษาต่างๆ . พัทลุง: งานทะเบียน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง.
- วิโรจน์ ลิ้มสกุล. 2543. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง เขตการศึกษา 4.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สนธยา เขมวีรัตน์. 2542. ตัวแปรบางประการสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพณิชยการ พระนคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมบูรณ์ เจริญจิระตระกูล. 2550. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาวิธีวิจัยทางธุรกิจเกษตร.
หลักสูตรปริญญาโท สาขาธุรกิจเกษตร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุภาวดี วงษ์สกุล. 2546. ปัญหาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และ 6
โรงเรียนสายปัญญารังสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุนันท์ อนุตรปัญญา. 2533. ปัจจัยที่มีผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน: ศึกษากรณีนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัตน์ เตียวเจริญ. 2543. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ . การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- เสรี มีสุข. 2549. วิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.). อยุธยา: วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานจังหวัดพัทลุง. 2551. จังหวัดพัทลุง 2551. พัทลุง: สำนักงานจังหวัดพัทลุง .
- อัจฉรา สุขารมณต์ และอรพินทร์ ชูชม. 2530. การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ.
กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อรรวรรณ เจือจันทร์. 2536. ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มี
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแนวความคิดในการสร้างครอบครัว.
สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

โครงการวิจัยเรื่อง สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

เลขที่แบบสอบถาม.....

วันที่สัมภาษณ์ / /

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

บ้านเลขที่..... ถนน

หมู่ที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นเครื่องมือประกอบการรวบรวมข้อมูลโครงการวิจัย สำหรับการ
จัดทำสารนิพนธ์ (Minor Thesis) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจเกษตร
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย
และเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ผู้ดำเนินการวิจัยใคร่ขอ
ความกรุณาท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามบนความเป็นจริงและโดยอิสระ ข้อมูล
ทั้งหมดที่ได้รับ ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับตามหลักจรรยาบรรณในการวิจัยที่ผู้วิจัยยึดมั่นอย่าง
เคร่งครัด และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์

แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง
- ส่วนที่ 3 ทรรศนะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง และเติมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1. เพศ [S01]
 1) ชาย 2) หญิง
2. กำลังศึกษาในระดับชั้น [S02]
 1) ปวช. 2 2) ปวช. 3
3. ท่านมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาอย่างไร [S03]
 1) บิดา 2) มารดา
 3) พี่ 4) ลุง ป้า น้า อา
 5) อื่น ๆ (ระบุ)..... [S04]
4. ในระหว่างเรียนนักศึกษาพักอาศัยอยู่ที่ไหน [S05]
 1) หอพักในวิทยาลัย 2) บ้านเช่ากับเพื่อน
 3) บ้านของตนเอง 4) บ้านญาติ
 5) อื่น ๆ (ระบุ)..... [S06]
5. ในรอบ 1 เดือน นักศึกษาได้พบกับท่านบ้างหรือไม่ [S07]
 1) พบ
 2) ไม่พบ (ระบุ) นักศึกษาพบกับท่าน.....เดือน/ครั้ง (ข้ามไปตอบข้อ 7) [S08]
6. ในรอบ 1 เดือน นักศึกษาได้พบกับท่าน เฉลี่ยเดือนละกี่วัน [S09]
 1) ประมาณ 1 – 7 วัน 2) ประมาณ 8 – 14 วัน
 3) มากกว่า 14 วัน (แต่ไม่ถึงทุกวัน) 4) ทุกวัน
7. นักศึกษาได้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือไม่ [S10]
 1) กู้ยืม 2) ไม่กู้ยืม
8. ท่านให้เงินนักศึกษา เป็นค่าใช้จ่ายระหว่างเรียนเดือนละเท่าไร [S11]
 1) ต่ำกว่า 1,000 บาท 2) 1,000 – 2,000 บาท
 3) 2,001 – 3,000 บาท 4) 3,001 – 4,000 บาท
 5) มากกว่า 4,000 บาท
9. นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (เกรดเฉลี่ย) [S12]

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง

ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง และเติมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1. เพศ [G01]
 - 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ ปี [G02]
3. ศาสนา [G03]
 - 1) พุทธ 2) คริสต์
 - 3) อิสลาม 4) อื่น ๆ (ระบุ)..... [G04]
4. ภูมิลำเนา
 - 1) จังหวัดพัทลุง (ระบุอำเภอ) [G05]
 - 1.1) เมืองพัทลุง [G05.1]
 - 1.2) กงหรา [G05.2]
 - 1.3) เขาชัยสน [G05.3]
 - 1.4) ตะโหมด [G05.4]
 - 1.5) ควนขนุน [G05.5]
 - 1.6) ปากพะยูน [G05.6]
 - 1.7) ศรีบรรพต [G05.7]
 - 1.8) ป่าบอน [G05.8]
 - 1.9) บางแก้ว [G05.9]
 - 1.10) ป่าพะยอม [G05.10]
 - 1.11) ศรีนครินทร์ [G05.11]
 - 2) จังหวัดอื่น ๆ (ระบุจังหวัด) [G06]
5. การศึกษา [G07]
 - 1) ไม่จบชั้นประถมศึกษา 2) ประถมศึกษา
 - 3) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3, มศ.3) 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6, มศ. 5, ปวช.)
 - 5) ปวส. / อนุปริญญา 6) ปริญญาตรี
 - 7) สูงกว่าปริญญาตรี

6. สถานภาพสมรส [G08]
- 1) โสด 2) สมรส และอยู่ด้วยกัน
- 3) สมรส แต่แยกกันอยู่ 4) หย่าร้าง
- 5) หม้าย
7. อาชีพ [G09]
- 1) ทำนา 2) ทำสวนยางพารา
- 3) ทำสวนผลไม้ 4) เลี้ยงสัตว์
- 5) ประมง 6) ข้าราชการ
- 7) รัฐวิสาหกิจ 8) พนักงานบริษัท
- 9) ค้าขาย 10) รับจ้าง
- 11) แม่บ้าน / พ่อบ้าน 12) อื่น ๆ (ระบุ)..... [G10]
8. รายได้ต่อเดือน [G11]
- 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท 2) 5,000 – 10,000 บาท
- 3) 10,001 – 15,000 บาท 4) 15,001 – 20,000 บาท
- 5) 20,001 – 25,000 บาท 6) 25,001 – 30,000 บาท
- 7) มากกว่า 30,000 บาท
9. ปัจจุบันท่านมีการออมหรือไม่ [G12]
- 1) มีการออม
- 2) ไม่มีการออม (ข้ามไปตอบข้อ 11)
10. ท่านออมเงิน เดือนละเท่าไร [G13]
- 1) ต่ำกว่า 1,000 บาท 2) 1,000 – 5,000 บาท
- 3) 5,001 – 10,000 บาท 4) 10,001 – 15,000 บาท
- 5) 15,001 – 20,000 บาท 6) มากกว่า 20,000 บาท
11. ปัจจุบันท่านมีการหนี้สินหรือไม่ [G14]
- 1) มีหนี้สิน
- 2) ไม่มีหนี้สิน (ข้ามไปตอบข้อ 14)

12. ท่านกู้ยืมเงินจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 12.1 หนี้สินในระบบ
- 1) สหกรณ์การเกษตร [G15]
 - 2) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) [G16]
 - 3) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ [G17]
 - 4) ธนาคารออมสิน [G18]
 - 5) ธนาคารพาณิชย์ [G19]
 - 6) กองทุนหมู่บ้าน [G20]
 - 7) อื่น ๆ (ระบุ)..... [G21] [G22]
- 12.2 หนี้สินนอกระบบ
- 6) ญาติพี่น้อง [G23]
 - 7) เพื่อนบ้าน [G24]
 - 8) อื่น ๆ (ระบุ)..... [G25] [G26]
13. ท่านกู้ยืมเงินมาใช้ประโยชน์ในกิจกรรมใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1) ประกอบอาชีพ [G27]
 - 2) การศึกษาของบุตรและผู้ที่อยู่ภาวะ [G28]
 - 3) การอุปโภค บริโภคทั่วไป (ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน) [G29]
 - 4) ซื้อทรัพย์สิน [G30]
 - 5) อื่น ๆ (ระบุ)..... [G31] [G32]
14. ท่านและครอบครัวถือครองที่ดิน เป็นจำนวนพื้นที่ ไร่ [G33]
15. บ้านพักอาศัยของท่าน เป็นลักษณะใด [G34]
- 1) บ้านพัก ซึ่งที่ทำงานจัดให้
 - 2) บ้านเช่า
 - 3) บ้านของตนเอง
 - 4) อื่น ๆ (ระบุ)..... [G35]

16. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของท่าน มี คน (ระบุรายละเอียด) [G36]
- 1) เด็กเล็ก (ยังไม่เรียนหนังสือ) คน [G37]
- 2) กำลังศึกษา คน [G38]
- 3) ทำงาน คน [G39]
- 4)ว่างงาน/ไม่ทำงาน คน [G40]
- 5) ผู้สูงวัยไม่ทำงาน คน [G41]
17. ท่านเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสถาบันใดหรือไม่ [G42]
- 1) เป็น
- 2) ไม่เป็น (ข้ามไปตอบข้อ 19)
18. ท่านเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสถาบันใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1) กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) [G43]
- 2) สหกรณ์การเกษตร [G44]
- 3) สหกรณ์กองทุนทำสวนยาง [G45]
- 4) กองทุนหมู่บ้าน [G46]
- 5) กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ [G47]
- 6) อื่นๆ (ระบุ)..... [G48] [G4ต]
19. ท่านมีหน้าที่เป็นผู้นำในหมู่บ้าน ชุมชน หรือที่ทำงานหรือไม่ [G50]
- 1) มี
- 2) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 21)
20. ในการเป็นผู้นำในหมู่บ้าน ชุมชน หรือที่ทำงาน ท่านทำหน้าที่อะไร
- 1) กำนัน [G51]
- 2) ผู้ใหญ่บ้าน [G52]
- 3) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) [G53]
- 4) กรรมการกลุ่มต่าง ๆ [G54]
- 5) หมอเดิน [G55]
- 6) ปศุสัตว์อาสา [G56]
- 7) อื่น ๆ (ระบุ) [G57] [G58]

21. เมื่อว่างจากการทำงาน งานอดิเรกของท่าน คืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 1) ฟังวิทยุ	[G59]
☐ 2) ดูโทรทัศน์	[G60]
☐ 3) อ่านหนังสือพิมพ์	[G61]
☐ 4) ออกกำลังกาย	[G62]
☐ 5) ปลูกต้นไม้	[G63]
☐ 6) เลี้ยงสัตว์	[G64]
☐ 7) สังสรรค์ พบปะกับเพื่อน	[G65]
☐ 8) อื่น ๆ (ระบุ).....	[G66] [G67]
22. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาบ้างหรือไม่ [G68]
☐ 1) ได้รับ
☐ 2) ไม่ได้รับ (ข้ามไปตอบส่วนที่3)
23. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 1) วิทยุ	[G69]
☐ 2) โทรทัศน์	[G70]
☐ 3) หนังสือพิมพ์	[G71]
☐ 4) ป้ายประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา	[G72]
☐ 5) หัวหน้าหรือผู้นำชุมชน	[G73]
☐ 6) เพื่อน	[G74]
☐ 7) เสี่ยงตามสายประจำหมู่บ้าน	[G75]
☐ 8) สมาชิกในครอบครัว	[G76]
☐ 9) อื่น ๆ (ระบุ).....	[G77] [G78]

ส่วนที่ 3 ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน
ซึ่งในที่นี้แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	☐	4	3	2	1
● ด้านที่ 1 ทักษะต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี พัทลุงและหลักสูตร:					
1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจให้นักศึกษาเข้าเรียน ที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง (วษท.พัทลุง)					[A01]
2. ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นว่า การเรียนที่ วษท.พัทลุง จะ ทำให้นักศึกษาเรียนจบหลักสูตรได้แน่นอน					[A02]
3. ผู้ปกครองเห็นด้วยกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					[A03]
4. การเรียนภาคปฏิบัติ จะทำให้นักศึกษามีทักษะและ ประสบการณ์ทางอาชีพที่ดี					[A04]
5. ครูที่ วษท.พัทลุง มีความพร้อม และดูแล เอาใจใส่ นักศึกษาอย่างทั่วถึง					[A05]
6. ครูที่วษท.พัทลุง รับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองและ นักศึกษาเสมอ					[A06]
7. การเรียนที่ วษท.พัทลุง เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการเรียน ที่สถานศึกษาอื่น					[A07]
8. การเรียนที่ วษท.พัทลุง ทำให้นักศึกษามีความสุข และ อยากไปเรียน					[A08]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	☐	4	3	2	1
● ด้านที่ 2 ทักษะติดต่อตัวผู้ปกครองเอง :					
9. ผู้ปกครองคอยสอบถาม เอาใจใส่ และช่วยเหลือ เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาเสมอ					[A09]
10. ผู้ปกครองพูดคุย ให้กำลังใจ ในการเรียนแก่นักศึกษา เสมอ					[A10]
11. ผู้ปกครองวางแผนจะให้นักศึกษาเรียนต่อในระดับ ที่สูงขึ้นอีก					[A11]
● ด้านที่ 3 ทักษะติดต่อนักศึกษา :					
12. การเรียนที่ วยท.พัทลุง จะทำให้นักศึกษาสามารถ หางานทำได้ง่าย					[A12]
13. เมื่อจบการศึกษาแล้ว ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษา ทำงานกับผู้ปกครองเพื่อปรับปรุงพัฒนากิจการให้ดีขึ้น					[A13]
14. การศึกษาจะทำให้นักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคมที่ดี					[A14]

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง

นางพิมพ์สุคนธ์ ศรีน้อย

ผู้วิจัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล

นางพิมพ์สุคนธ์ ศรีน้อย

วัน เดือน ปีเกิด

24 มิถุนายน 2501

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2522

ปริญญาตรีเศรษฐศาสตร์บัณฑิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2523

อาจารย์ 1 วิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง

พ.ศ. 2532

อาจารย์ 2 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

พ.ศ. 2548 – ปัจจุบัน

ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง